

odborný časopis

sociální služby

cena: 50 Kč / 2 €

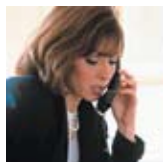
Spouštíme nové stránky časopisu: www.socialnisluzby.eu

Rozhovor
s JUDr. Petrem Šimerkou

ministrem práce
a sociálních věcí

7. říjen: celostátní
Den otevřených dveří

součást Týdne sociálních služeb ČR 5. – 11. 10. 2009

Jsme tu pro Vás – HARTMANN akademie 2009

Vzdělávací akce u Vás nebo na Vámi vybraném místě dle Vašich potřeb „NA MÍRU“!

- **Manažerská akademie** – moduly cílené na trénink manažerských dovedností k posílení sebejistoty při vedení lidí, jejich motivaci. Moduly sestavíme na základě analýzy potřeb Vašeho zařízení a rozvojového potenciálu zaměstnanců na manažerských pozicích. Rozvojový potenciál posoudíme metodou **Development Centre**.
- **Workshopy** na upevnění manažerských dovedností a diskusi v následujících tématech:
 1. Hodnocení zaměstnanců, jak se osvědčila hodnotící kritéria, jak se mi daří vést hodnotící rozhovory.
 2. Poskytování a přijímání pozitivní a kritické zpětné vazby.
 3. Řešení a řízení konfliktů na pracovišti, manažer v roli prostředníka při řízení konfliktu.
- **Koučování** – pojem koučování, trendy, koučování v praxi.
- **Manažerské supervize** – supervize pro manažery zařízení sociální péče s akcentem na manažerskou práci a osobní rozvoj.
- **Supervize pro zaměstnance v pomáhajících profesích** – individuální a skupinové supervize pro pracovníky v sociálních službách s akcentem na vzdělávání a osobní rozvoj, případové supervize z denní praxe.
- **Management změn** – procesy změny, kdo změnou prochází, kdo změny řídí, možnosti řešení.
- **Odborné kurzy z oblasti sociální péče** – připravíme se specialisty odborná témata dle Vašich potřeb.
- **E-learning** – elektronické vzdělávání na odborná, manažerská i komunikační témata. Kurzům jsou přiřazeny 2 – 3 kreditní body dle vyhlášky MZ.
- **Konference a otevřené kurzy** – témata a termíny sledujte na našich webových stránkách.

Kontakt:

Kateřina Kramářová, katerina.kramarova@hartmann.info, tel.: +420 549 456 274, www.hartmannakademie.cz

Vážení kolegové,

po relativně pesimistickém úvodníku v minulém čísle časopisu Sociální služby přicházím nyní s pozitivnějšími informacemi. Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR vyhlásila společně s Ministerstvem práce a sociálních věcí Týden sociálních služeb ČR. Je to první takováto akce v České republice a ihned po zveřejnění a spuštění webových stránek www.tyden-socialnich-sluzeb.cz jsem dostal celou řadou reakcí a telefonátů, které byly velice kladné až hraničící s entuziasmem. Byly to reakce typu: konečně nějaká mediální prezentace té náročné práce, kterou vykonáváme. A tím je vlastně vysloven náš hlavní záměr.

Věřím a doufám, že medializace sociálních služeb povede ke zdůraznění nejen jejich náročnosti, ale i jejich důležitosti a nepostradatelnosti v moderní společnosti. Věřím, že lidé využijí příležitosti, když dne 7. října budou mít až stovky zařízení den otevřených dveří.

Součástí Týdne sociálních služeb bude také I. Výroční kongres poskytovatelů sociálních služeb ČR v Táboře, na kterém vystoupí celá řada významných osobností. V jeho průběhu zazní mnoho důležitých příspěvků, které budou spoluurčovat vývoj sociálních služeb v ČR v příštích letech. První den kongresu bude zakončen slavnostním galavečerem, který bude takovým nepatrným poděkováním a relaxací všem, kteří pracují v sociálních službách, za jejich náročnou práci.

Těším se na setkání na prvním Výročním kongresu poskytovatelů sociálních služeb ČR v Táboře.

Ing. Jiří Horecký, B. A.,
prezident APSS ČR

Způsob tohoto léta

Na léto jsme se s výjimkou řídce se vyskytujících ultraortodoxních sněhomilců těšili všichni. Málokdo ovšem počítal s tím, že jeho první část bude ve znamení událostí veskrze smutných. Bouřky, přívalové srážky a následné povodně zaměnily některým lidem očekávané letní radovánky za peklo na zemi. Velký dík patří proto všem, kteří dokázali odhlédnout od svých běžných pracovních povinností a dovolenkových zájmů a finančně, prakticky či jakkoli jinak poškozeným v postižených regionech pomoci. Vzhledem k velikosti škod možnost přispět k zmírnění dopadů této přírodní pohromy stále trvá.

Velká voda, vichřice či v našich zeměpisných šířkách se překvapivě stále častěji vyskytující tornáda nutí ovšem také k zamýšlení nad věcmi, které nás převyšují a navzdory překotnému technickému vývoji a novým vědeckým poznatkům hluboko dolů srážejí naše ega. Poněkud tragikomicky vnímám vzpomínky na dětství, kdy jsme v souladu s oficiální ideologií slibovali větru a dešti brzké ovládnutí. Ani na konci první dekády 21. století nám to ještě stále nejde. Přes veškerou naši snahu se prostě některé věci odmítají stát regulérními položkami našich pracovních a krizových plánů a chovají se z našeho úhlu pohledu jaksi neplánovaně, nevhodně a nevyzpytatelně. Ale totéž ostatně platí i o lidech samotných. V pomáhajících profesích s tím musíme počítat. O to zajímavější a dobrodružnější práce s lidmi i celý život vlastně je.

Zdeněk Kašpárek
šéfredaktor

Z obsahu čísla:

Aktuality APSS ČR	3
Brněnská konference o restriktivních opatřeních	6
Rozhovor s ministrem Petrem Šimerkou	8
Představujeme Moravskoslezský kraj	10
Novinky v IS CYGNUS	12
Zdravotní péče v pobytových zařízeních SSP	14
Prostředí a podmínky poskytovaných SS	16
Digitalizace pro osoby se ZP a obyvatele ústavů	17
Zdravý pitný režim seniorů	18
Evropské proměny sociálních služeb II.	20
Canisterapie	22
Dobry noční spánek navzdory inkontinenci	23
Supervize v sociálních službách	24
Jak se točil Malý princ	26
Evropský rok boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení	28
Právní poradna: Ochrana osobních údajů	30
Léčebné pomůcky v rehabilitaci po CMP	32
Názory, ohlasy, komentáře...	32
Střípky z domova	33

1. Výroční kongres poskytovatelů sociálních služeb ČR

konaný v rámci Týdne sociálních služeb České republiky a pod záštitou ministra práce a sociálních věcí ČR a hejtmána Jihočeského kraje.

Tábor, 8. – 9. říjen 2009

Celodenní konference, slavnostní Galavečer, odborné workshopy (zdravotní, sociální a provozně ekonomické), prohlídka táborských organizací

Kongresu se účastní:

ministr práce a sociálních věcí, ministryně zdravotnictví, ombudsman, předseda sociální komise Asociace krajů, hejtmán Jihočeského kraje, hosté ze Slovenska, Slovinska a Rakouska, zástupci Unie zaměstnavatelských svazů, odborového svazu zdravotnictví a sociálních služeb, předseda České společnosti paliativní medicíny, ředitel Výzkumného ústavu práce a sociálních věcí, člen výkonné rady E.D.E. a další.

www.apsscr.cz

Podrobný program a možnost přihlášení naleznete na www.apsscr.cz v sekci konference.

Generální sponzor

Hlavní sponzoři

Mediální sponzoři

Domov Na Hrádku, poskytovatel sociálních služeb se sídlem Červený Hrádek 45
ve spolupráci s o. s. Hrádeček-Červený Hrádek a firmou INCHEBA PRAHA
si Vás dovoluji pozvat na jubilejní

10. Podzimní ples pro zdravotně postižené ČR

**pondělí 12. října 2009 od 14 do 20 hodin
pavilon D a E areálu
holešovického Výstaviště Praha**

Hlavním patronem setkání bude Stanislav Hložek. K tanci a poslechu zahraje hudební skupina TOX Jaroslava Trnky a zazpívají někteří populární zpěváci. Celou akci bude uvádět známý moderátor Slávek Boura.

Záštitu nad touto akcí převezme MPSV ČR, hejtmán Středočeského kraje MUDr. David Rath a Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR. V průběhu plesu bude probíhat raut a můžete si zakoupit výherní losy, na které můžete vyhrát pěkné ceny.

Dotazy zodpovíme na tel. č. 731 613 280
a 321 796 232 linka 22 – Bc. Jitka Tesařová
e-mail : tesarova@usphradek.cz

Členové APSS ČR k 26. 8. 2009:
585 organizací
1326 registrovaných služeb

Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR
Vás zve na odbornou konferenci
pro

PEČOVATELSKÉ SLUŽBY

DATUM A ČAS KONÁNÍ

**27. října 2009
od 9.00 do 15.00 hodin**

MÍSTO KONÁNÍ

hotel Palcát*
tř. 9. května 2471, Tábor**

CENA

**od 100 Kč
(členské organizace)
od 1000 Kč
(nečlenské organizace)**

Odborná témata:

- Nepeněžní forma příspěvku na péči od 1. ledna 2010
- Novela zákona o sociálních službách
- Jak stanovit optimální kapacitu u pečovatelské služby
- Kdo patří do Domů s pečovatelskou službou
- Jednání se zájemci o službu – zneužívání pečovatelské služby
- Zkušenosti z inspekce kvality sociálních služeb
- Jak efektivně řídit pečovatelskou službu
- Stanovování individuálních cílů
- SQwin – softwarový program pro pečovatelské služby
- Činnost terénní sekce sociální služeb při APSS ČR v roce 2010
- Možnost prohlídky denního stacionáře pro seniory a vývařovny pro seniory v Táboře

Přihlásit na konferenci se lze na WWW.APSSCR.CZ v modulu Konference

**REVA o. p. s. Liberec
pod záštitou APSS ČR**

pořádá celostátní konferenci

OSOBNÍ ASISTENCE V ČR
Téma: Kompetence osobních asistentů

**Konference se koná 1. října 2009
v Centru Babylon Liberec**

přihlásit se můžete na e-mailové adrese: reva-lbc@volny.cz
nebo telefonicky na čísle 736 541 862

Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR
a
Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR

vyhlašují
TÝDEN SOCIÁLNÍCH SLUŽEB ČR
5. 10. – 11. 10. 2009

V České republice působí více než 2000 poskytovatelů sociálních služeb. Sociální služby se v jakékoli podobě dotýkají životů každého z nás. Sociální služby jsou poskytovány seniorům, osobám se zdravotním postižením, osobám, které jsou ohroženy sociálním vyloučením, aj.

V České republice je registrováno více než 5000 sociálních služeb, desetitisíce pracovníků, statisíce uživatelů. Od 90. let došlo k významnému zvýšení kvality, ale i dostupnosti sociálních služeb a tento proces dále pokračuje.

Chceme široké české veřejnosti ukázat, že:

- sociální služby v České republice jsou kvalitní*
- sociální služby v České republice pomáhají statisícům lidí*
- sociální služby v České republice zachovávají lidskou důstojnost a soběstačnost*

Partneři Týdne sociálních služeb ČR:

Jihomoravský kraj
hl. m. Praha
kraj Vysočina
Karlovarský kraj
Jihočeský kraj
Česká unie neslyšících

Středočeský kraj
Moravskoslezský kraj
Ústecký kraj
statutární město Brno
Plzeňský kraj
Asociace občanských poraden

Zlínský kraj
Liberecký kraj
Pardubický kraj
město Prachatice
Olomoucký kraj
Česká rada humanitárních organizací

Akci podporují:

Unie zaměstnavatelských svazů ČR,
AG FOODS Group, a.s.,
SODEXO, a.s.

Mediální partneři:

Časopis Sociální služby
Časopis Sociální péče
Noviny Práce a sociální politika

WWW.TYDEN-SOCIALNICH-SLUZEB.CZ

Odborná konference v brněnském hotelu OREA Voroněž

Restriktivní opatření a opatrovnictví v sociálních službách

Ve čtvrtek 25. června hostil brněnský OREA hotel Voroněž další z řady odborných konferencí APSS ČR, tentokrát věnovanou tématu restriktivních opatření a opatrovnictví v sociálních službách.

Konferenci zahajoval Mgr. Hanuš z MPSV ČR. Po úvodních příspěvcích MUDr. Pfeiffera, který mj. přednesl zdravotní prof. Cyrila Höschla, a prezidenta APSS ČR Ing. Horeckého, jenž předložil aktuální informace o dění v Asociaci a jejích připravovaných aktivitách, přišel čas na odborné příspěvky k tématu konference. Mgr. Zdražilová z brněnské Kanceláře veřejného ochránce práv se věnovala důvodům, kvůli kterým se tato instituce zabývá problematikou omezování práv uživatelů sociálních služeb, a informovala přítomné o způsobu systematických návštěv jednotlivých zařízení. Reagovala také na nejčastější otázky poskytovatelů soc. služeb především z oblastí přebírání odpovědnosti, souhlasů opatrovníků, problémů se soudním ustanovováním kolizních opatrovníků, poskytování kvalifikovaných souhlasů, specifiku u nezletilých klientů. Na závěr uvedla příklady dobré i špatné praxe používání restriktivních opatření.

Mgr. Kloučková z MPSV ČR svůj příspěvek věnovala činnosti „Panelu expertů k problematice restriktivních opatření v rámci poskytování soc. služeb“, který je v čele s prof. MUDr. Höschlem, DrSc. iniciačním a poradním orgánem MPSV ČR, a seznámila účastníky konference s jeho realizovanými aktivitami.

PhDr. Hermanová hovořila o restriktivních opatřeních v souvislosti se sestavováním tzv. plánů rizik. Opakovaně zdůraznila, že omezovat klienta v pohybu lze pouze v řádně odůvodněných a zdokumentovaných případech a musí to vždy sloužit k ochraně zdraví a života. Zabývala se otázkou sběru a analýzy relevantních dat a jejich využití pro tvorbu plánů rizik. Uvedla také příklady realizace restrikcí v praxi a poukázala na ve vyspělých zemích aktuální trend

zavádění elektronických dohlížecích systémů, který především kvůli legislativě zatím bohužel stojí stranou zájmu českých poskytovatelů soc. služeb.

JUDr. Kořínková přinesla na problematiku restrikcí a opatrovnictví především legislativní pohled. Vysvětlila základní pojmy a poukázala na moderní pojetí přístupu orientovaného na člověka a na změny trendu rozhodování v opatrovnictví od „náhradního“ k „podporovanému“, které se odráží mj. i v zákoně č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

Doc. Ing. Průša, ředitel Výzkumného ústavu práce a sociálních věcí, navázal na Mgr. Kloučkovou a dále se věnoval šetřením a mapováním stavu úrovně znalostí a právního povědomí poskytovatelů soc. služeb vzhledem k využívání restriktivních opatření, jejich podpory ze strany zřizovatelů a orgánů státní správy a kvalifikovanému odhadu investic potřebných k řešení problematiky restriktivních opatření a podpory naplňování lidských práv.

Mgr. Hronová se zabývala restriktivními opatřeními z pohledu supervizorky. Popsala problém ageismu provázeného mj. zjednodušováním, zobecňováním, infantilizací, systémovým a sexuální zneužíváním a šířením mýtů o stáří. Uvedla také výsledky zahraničních průzkumů k otázce týrání a špatného zacházení vůči seniorům, které vykazují prudký nárůst takového jednání v posledních letech, a to zejména ze strany rodinných příslušníků. Tento problém se ovšem nevyhýbá ani zdravotnickým zařízením a zařízením sociální péče, kde také u nás dochází k případům porušování lidských práv včetně fyzického týrání. Na závěr se věnovala příčinám takového jednání ze strany zaměstnanců zařízení, mezi které patří psychopatologie, závislosti či frustrace.

Poskytovatele sociálních služeb tentokrát za řečnickým pultem zastupovali ředitelé Jaromír Soukup (Domov se zvláštním režimem Krásná Lípa) a Bc. Lenka Alešová (Barevné domky Hajnice), kteří kromě vlastních svědectví o souboji s legislativou a soudními orgány ve věci opatrovnictví a omezování, zbavování a navrácení způsobilosti k právním úkonům poskytli i další praktické zkušenosti a rady.

MUDr. Tošnerová svůj příspěvek zaměřila na spolupráci mezi poskytovateli soc. služeb a psychiatry. Více se pak věnovala zásadám farmakoterapie jako omezujícího opatření včetně indikace medikamentů v konkrétních případech. Poslední vystoupení patřilo psycholožce Mgr. Janišové, která poukázala na skutečnost, že problémy při užití restriktivních opatření často souvisí také s nedostatečnou informovaností a neexistencí ideálních postupů, které by zaměstnanci zařízení mohli používat. Několikrát zmínila potřebnost znalostí tzv. „pravidel šetrné sebeobrany“ a v rámci jí vyhrazeného času poskytla prostor pro prezentaci zástupce o. s. „Asociace průvodců v problematice rizikového chování“.

Jak bývá na konferencích APSS ČR zvykem, také v Brně byly odborné příspěvky prokládány prezentací produktů spolupracujících komerčních subjektů, tentokrát firem Hartmann – Rico a. s. a BONNO Gastro servis s. r. o. Ředitel APSS ČR Bc. Sembdner pak představil počítačový informační systém pro tvorbu a zavádění standardů kvality sociálních služeb SQWIN.

Z celé konference byl jako vždy pořízen videozáznam, který je možné společně s prezentací jednotlivých přednášejících objednat na DVD nosičích na adrese APSS ČR.

Zdeněk Kašpárek

Marlene jeans

Oblékání pracovníků v sociálních službách představuje delikátnější problém, než tomu bývá v jiných příbuzných oborech. Obslužný personál by měl být dobře identifikovatelný a odlišitelný od běžných návštěvníků zařízení, zároveň je však důležité, aby svěřeni klienti měli pocit příjemného domácího prostředí, k čemuž by mělo svým charakterem samozřejmě přispívat i oblečení personálu. Proto při vývoji oděvů značky BONNO věnujeme oblasti sociálních služeb speciální pozornost a navrhujeme oděvy se zřetelem jak na jejich praktičnost, tak i civilně příjemný a slušivý vzhled.

Marlene Jeans a jejich zkrácená verze **Capri Jeans** jsou nejnovějším důkazem této péče. Představují civilnější verzi klasických dámských pracovních kalhot při zachování osvědčeného střihu. Jsou ušité z kvalitního materiálu (98,5% bavlna, 1,5% lycra) s vhodně dimenzovanou životností. Gramáž látky zaručuje velmi dobrou prodyšnost a odpovídá podmínkám nošení v převážně vnitřním prostředí. Střih se zadním dílem do sedla a gumy prvořadě upřednostňuje pohodlí a volnost pohybu. Postranní kapsa vytváří užitečný prostor pro pohodlné umístění psacích potřeb, mobilního telefonu a dalších praktických pomůcek.

Marlene Jeans lze úspěšně kombinovat s tričky **Fiona**, popř. dalšími "pracovně-civilními" oděvy a obuví z katalogu BONNO.

www.bonno.cz

BONNO gastro servis s.r.o.
Husova 523
370 21 České Budějovice
Tel.: 385 310 187
e-mail: oopp@bonno.cz

Rozhovor s JUDr. Petrem Šimerkou, ministrem práce a sociálních věcí ČR

» Existence
profesních nebo
oborových **asociací**
vždy **usnadňuje**
komunikaci mezi
jednotlivými složkami
systému. I vaše
asociace převzala
roli, která směřuje
k **posilování**
profesionality, efektivity
a hospodárnosti
sociálních **služeb**.

JUDr. Petr Šimerka

JUDr. Petr Šimerka se narodil 22. 11. 1948. Po absolvování Právnické fakulty UK v Praze v roce 1972 nastoupil do legislativního oddělení Národního výboru hl. m. Prahy. Od roku 1973 byl zaměstnán v odborovém svazu civilních pracovníků armády, kde působil nejprve řadu let jako právník, později jako místopředseda, od roku 1990 pak jako předseda svazu. V letech 1990 - 1998 byl členem předsednictva Českomoravské konfederace odborových svazů - ČMKOS, v letech 1997 - 98 členem delegace ČMKOS v Radě hospodářské a sociální dohody ČR, od r. 1995 do r. 1998 zástupcem českých odborových svazů v mezinárodní odborové centrále veřejných služeb - EPSU. V listopadu 1998 abdikoval na funkci předsedy svazu z důvodu odchodu do státní správy. Od roku 1998 byl náměstkem ministra práce a sociálních věcí pro úsek legislativní, mzdový a bezpečnosti práce a současně místopředsedou Rady vlády pro BOZP, vedoucím pracovního týmu RHSD ČR pro mzdy, platy a související otázky a členem Státní volební komise. V září 2006 se stal státním tajemníkem-náměstkem ministra práce a sociálních věcí pro oblast legislativní, pracovněprávní, mzdovou a bezpečnosti práce. Po pádu Topolánkovy vlády na jaře 2009 byl navržen ČSSD do pozice ministra práce a sociálních věcí ČR, kterým byl jmenován 8. května 2009. Externě přednáší na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze a je externím členem Vědecké rady Fakulty bezpečnostního inženýrství VŠB-TU v Ostravě. Je ženatý, má dvě dcery.

Funkce ministra v překlenující, tzv. „letní“ vládě nedává politický mandát ani časový prostor pro dlouhodobé plány a klíčová rozhodnutí. S čím jste do svého úřadu vstoupil a jakých cílů byste si přál v krátkém funkčním období dosáhnout?

Před jmenováním do funkce ministra jsem na ministerstvu práce a sociálních věcí působil jako státní tajemník. Činnosti, které se na MPSV odehrávaly, a oblasti, které má resort na starosti, jsem tedy znal, a to včetně sociál-

ních služeb. Velmi dobře si uvědomuji zásadní roli systému sociálních služeb v moderní společnosti a současně vím, s jakými problémy se systém potýká.

V době zatížené dopady ekonomické krize je zcela zásadním úkolem veřejné správy, tj. státu i samospráv, vytvořit podmínky pro udržitelnost sociálních služeb a dalších forem pro zajištění péče a pomoci. Aktuálně se jedná především o finanční udržitelnost, která však nemůže pominout otázky kvality a dostupnosti služeb.

Osobně jsem přesvědčen, že v systému je stále dost prostoru pro zvýšení efektivity služeb, což samozřejmě umožní zvýšit i jejich kvalitu.

Je něco, co Vás v novém úřadu zaskočilo, nebo Vám předchází působení na MPSV poskytl dostatečný přehled o celé problematice poskytování sociálních služeb v ČR? Jak jsem řekl dříve, problematiku sociálních služeb jsem dobře znal. Novým pro mě byl fakt, že ministerstvo na rozdíl od krajských úřadů nemá dostatek kapacity, aby provádělo inspekce sociálních služeb v potřebném rozsahu. Rozhodl jsem se to řešit a věřím, že se v resortu podaří do konce funkčního období vlády provést takové organizační změny, které tyto činnosti zabezpečí.

Mnoho poskytovatelů sociálních služeb vyděsila zpráva, že v připravovaném státním rozpočtu pro rok 2010 je uvedena tzv. nulová dotace. Jak vypadá situace nyní?

Situace se vyvíjí každým dnem. Zásadní jednání vlády k rozpočtu budou probíhat začátkem září. Věřím, že argumenty, které se k potřebnosti těchto prostředků vztahují, budou dostatečně přesvědčivé, aby se situace z vaší otázky nestala realitou.

V případě drastického snížení státních dotací dojde přirozeně k úbytku kvality, omezení kapacit a zániku některých poskytovatelů. Pracuje MPSV ČR v současné době na nějakém krizovém plánu?

S krizovými plány pracují všechny mé kolegyně a kolegové ve vládě a nezastírám, že i ministerstvo práce musí být připraveno provést krizová opatření. Kompetentním útvarům jsem tyto úkoly už zadal a budu je vyhodnocovat na konci srpna.

Jedna ze zásadních změn, kterou přinesl zákon o sociálních službách, bylo hrazení zdravotní péče v pobytových zařízeních z fondů veřejného zdravotního pojištění, čímž de facto došlo k legalizaci poskytování zdravotní péče v sociálních službách. Většina zdravotních výkonů je však kalkulována tak, že jejich výše nepokryje náklady na zdravotní péči (i s ohledem na zásadní navýšení mezd zdravotnických pracovníků k 1. 7. 2009). Ze státní dotace zdravotní péče být hrazena nesmí. Chystá MPSV ČR nápravu a revizi této disproporce?

Ano. Ovšem tuto oblast můžeme vyřešit jedině ve spolupráci s ministerstvem zdravotnictví a zástupci zdravotních pojišťoven. Nedávno jsem o tom jednal s kolegyní ministryní zdravotnictví. Jsem si ale vědom, že si důsledné systémové řešení vyžádá legislativní úpravy. Mým úkolem je proto připravit maximum objektivizovaných informací a zajistit konsensus tak, aby následné legislativní práce mohly proběhnout bez zbytečných průtahů.

Nedomníváte se, že by bylo vhodné – i s ohledem na snižující se zdroje příjmů v sociálních službách – uvolnit cenovou regulaci ve vyhlášce č. 505/2006 Sb.? Nedošlo by uvolněním této regulace k posílení tržního prostředí sociálních služeb a optimalizaci cílových skupin, resp. uživatelů?

Je pravda, že jsme se na MPSV touto otázkou zabývali už několikrát. Vždy jsme ale dospěli k závěru, že s ohledem na příjmy většiny uživatelů sociálních služeb má zastropování stále ještě ochranný význam. Rovněž se domnívám, že uvolnění maximálních stropů úhrad by přineslo jen malý efekt a nemělo by masový dopad. Odpovědi na tyto otázky nám může přinést připravovaná komplexní analýza sociálních služeb tak, abychom během 2 – 3 let k tomuto či jinak modifikovanému opatření přistoupili.

Jak vnímáte působení Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR na české „sociální“ scéně? Jak může podle Vás pomoci k řešení klíčových problémů v této sféře, ať už se týkají financování, personalistiky, kvality služeb či jiné oblasti?

Existence profesních nebo oborových asociací vždy usnadňuje komunikaci mezi jednotlivými složkami systému. V tak rozsáhlých agendách je přitom komunikace a sdílení informací primární podmínkou funkčnosti. Současně se potvrzuje, že i vaše asociace převzala roli, která směřuje k posilování profesionality, efektivity a hospodárnosti sociálních služeb. Její činnost v tomto kontextu velmi oceňuji. Stejně tak je nezbytné společně budovat korektní vztahy v celém systému sociálních služeb, tedy mezi zadavateli, poskytovateli a klienty.

Měl jste již možnost seznámit se s naším časopisem, a pokud ano, jak na Vás působí?

Samozřejmě, že jsem váš časopis už dřív viděl a četl. V minulosti jsem měl možnost sledovat vývoj obdobných periodik a vím, že jejich účel a rozvoj vždy závisí na poptávce čtenářů. Domnívám se, že vaše médium velmi dobře vyvažuje odbornou, edukativní a osvětovou funkci. Na druhou stranu vím, jak raketově se vyvíjejí jiné, méně tradiční modely komunikace, a při sledování například vašich webových stránek vidím, že ani v tomto ohledu nezaostáváte za moderními trendy.

S čím byste na podzim svou funkci novému ministru vzešlému z povolebních vyjednávání rád předával?

Se splněními úkoly, které jsem si v květnu tohoto roku předsevzal. V neposlední řadě také s dobře fungujícím chodem celého ministerstva.

**Děkujeme za rozhovor.
Ing. Jiří Horecký, B.A.
Zdeněk Kašpárek**

NEZISKOVKY.CZ
vzdělávací a informační centrum

Aktuální kurzy pro vás

- **Konflikty v pracovním týmu – sociální služby (15.10.2009)**
PhDr. Ing. Jana Sladká Ševčíková
- **Práce na standardech kvality sociální péče (21.-22.10.2009)**
PhDr. Dagmar Krutilová
- **Dobrovolnictví v sociálních službách (6.11.2009)**
Jiří Horecký B.A. et B.A. (Hons)
- **Standardy kvality sociálních služeb (12.-13.11.2009)**
PhDr. Dagmar Krutilová
- **Rízení kvality v organizaci prostřednictvím procesů (19.11.2009)**
Bc. Lenka Alešová

přihlášky na www.neziskovky.cz

NEZISKOVKY.CZ

Neziskovky.cz, o. p. s., Malé náměstí 12, 110 00 Praha 1
tel. 224 239 876, fax 224 239 875
e-mail neziskovky@neziskovky.cz
www.neziskovky.cz

INZERCE

Žihadlo 2009

Uzávěrka třetího ročníku Žihadla se blíží

Přihlášky do soutěže o nejlepší veřejně prospěšnou reklamu „Žihadlo 2009“ mohou neziskové organizace jako její zadavatelé podávat až do uzávěrky soutěže, která je 7. října 2009. Již třetím ročníkem tak pokračuje u nás stále ojedinělá soutěž, která se zaměřuje pouze na reklamní kampaně propagující neziskové organizace a jejich projekty bez ohledu na jejich zaměření.

Soutěže se mohou zúčastnit nestátní neziskové organizace (občanská sdružení, obecně prospěšné společnosti, nadace, nadační fondy, církevní právnické osoby), které zviditelnily veřejně prospěšný projekt prostřednictvím mediální kampaně v období od 1. září 2008. Ceny budou udělovány v kategoriích tištěná reklama, televizní a kino spot, rádiový spot a internetový projekt. V odborné porotě zasednou stejně jako v minulých letech zástupci médií, reklamních agentur a neziskových organizací. Vítězové soutěže pak budou slavnostně vyhlášeni ve čtvrtek 5. listopadu v průběhu slavnostního večera v budově ČSOB v Praze Radlicích. Přihláška a propozice k soutěži jsou ke stažení na internetových stránkách www.neziskovky.cz. Soutěž organizuje obecně prospěšná společnost Neziskovky.cz. Hlavním partnerem Žihadla 2009 je ČSOB, soutěž podpořila také společnost Synot Tip. Hlavním mediálním partnerem je týdeník Strategie a Marketing Magazine.

Více informací poskytnete:

Hana Prchalová
prchalova@neziskovky.cz
mobil: 725 800 242

» Navzdory finanční krizi jsou sociální služby zajišťovány na velmi dobré úrovni.

Pořád slyšíme, jak dochází k snižování finančních prostředků pro poskytovatele a hovoří se o státní dotaci snížené o jednu třetinu. Je to konečné? Nebude to likvidační? Nebude to znamenat snižování nákladů i v oblasti počtu zaměstnanců? Jaká bude kvalita? Je možná dobré nyní připomenout slogan, který je slyšet v zahraničí: „Čím více kontroly, tím méně podpory“.

Představujeme kraje

Pokud mám představit naši regionální organizaci, chtěl bych zmínit, že někteří členové byli účastní při založení celorepublikové Asociace v období let 1993-1994. Pro porovnání mohu uvést, že od roku 2001, kdy naše krajská organizace měla 29 členů, je dnes členů 68 a další 4 organizace čekají na odsouhlasení svého členství základnou našeho regionu.

Za tímto nárůstem je jednoznačně vidět profesionalizace naší platformy: podávání validního informačního servisu, možnost pořádání častějších konferencí, ze kterých se provádí záznam na DVD, jenž se distribuuje tak, aby všichni členové měli možnost si ho pořídit. Takto získané informace se dostávají i mezi všechny zaměstnance členských organizací. Velký posun ve vývoji doznal i náš časopis „Sociální služby“. Redakční rada pečlivě vybírá články s informacemi, aby se na všechny dostalo – dnes je toho tolik, že by časopis mohl vycházet měsíčně. Našími členy jsou jak zástupci, jejichž zřizovatelem je Moravskoslezský kraj, tak i Statutární město Ostrava, obce, Slezská diakonie, Červený kříž, Sociální služby Kopřivnice a jiné organizace. Aby byla ještě více efektivní, a tím i kvalitnější práce v oblasti poskytovaných sociálních služeb občanům pokročilého věku dle aktuálních standardů kvality podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, je dle mého názoru velmi důležité, a to pro všechny typy sociálních zařízení, která se nacházejí v regionu Moravskoslezského kraje, dořešit otázku nedostatku finančních prostředků. Tím by mohly být splněny všechny do budoucna nastavené cílové cesty rozvoje sociální sféry v našem kraji.

Ze strany našeho krajského úřadu je pamatováno na zajištění dalšího rozvoje sociálních služeb při přípravě návazného Střednědobého plánu rozvoje sociálních služeb na období 2010-2013. V současnosti, kdy doléhá i k nám finanční krize a připravují se metodiky pro tvorbu rozpočtů na rok 2010, pořád slyšíme, jak dochází k snižování finančních prostředků pro poskytovatele a hovoří se o státní dotaci snížené o 1/3. Je to konečné? Nebude to likvidační? Nebude to znamenat snižování nákladů i v oblasti počtu zaměstnanců? Jaká bude kvalita? Je možná dobré nyní připomenout slogan, který je slyšet v zahraničí: „Čím více kontroly, tím méně podpory“. Toto téma by ale vydalo na samostatný článek. Myslím si totiž, že nikdo z nás by neměl podceňovat a zlehčovat poskytované sociální služby, které, přestože není dobrá finanční situace, jsou zajišťovány na velmi dobré úrovni, a to jednak díky velmi dobré spolupráci se zřizovateli a Krajským úřadem Moravskoslezského kraje, ale i díky dobré úrovni a čím dál tím větší profesionální odbornosti při poskytování sociálních služeb ze strany našich zaměstnanců. A to by se mělo dle mého názoru hodnotit velmi pozitivně, protože nikdo z nás neví,

Ing. Radek Baran

kdy se ocitne v situaci, kdy on sám bude potřebovat pomocnou ruku s ubytováním v zařízeních poskytujících sociální zázemí a služby. To víme všichni, ale pocítíme to, až skutečně potřebujeme pomoci tomu svému nejbližšímu. Pak zjistíme, co všechno je potřeba udělat, zařídit, atd.

Transformace sociálních služeb je naším krajem podporována pro osoby s mentálním postižením. Kraj tento proces metodicky a systémově řídí. Kromě toho je účastníkem pilotního projektu transformace, který organizuje a řídí MPSV ČR a do kterého se měly možnost zapojit všechny kraje naší republiky. Za Moravskoslezský kraj jsou v něm zařazeny tyto dvě organizace kraje: Marianum Opava a Naděje Jindřichov (Jindřichov ve Slezsku). Je nutné říci, že přestěhování uživatelů z domova pro osoby se zdravotním postižením do chráněných bytů přineslo uživatelům obrovský užitek a ve své podstatě vytvořilo předpoklady k dalšímu osamostatňování uživatelů. Změna služby z domova na chráněné bydlení nebo podporu samostatného bydlení vyžaduje zodpovědnou přípravu uživatelů. Ne každý uživatel je této změny schopen. Možnost změny a osamostatnění uživatelů je podmíněno především jejich zdravotním stavem. Cílem transformace je vytvořit podmínky k normálnímu životu osob s mentálním postižením. Dát těmto lidem příležitost k tomu, aby žili mezi lidmi v běžné společnosti.

Ing. Radek Baran

*ředitel Domova pro seniory Slunečnice, Ostrava-
Poruba a předseda krajské organizace APSS ČR*

Představujeme kraje

Rozhovor s Ing. RSDr. Svatomírem Recmanem, náměstkem hejtmana Moravskoslezského kraje pro sociální věci a kulturu

Můžete nám stručně představit aktuální situaci v poskytování sociálních služeb v Moravskoslezském kraji? Kolik evidujete zařízení poskytujících sociální služby a jaký je rozpočet na tuto oblast?

K lednu 2009 bylo v Moravskoslezském kraji poskytováno cca 644 sociálních služeb, jejichž zřizovateli jsou nestátní neziskové organizace, obce i kraj. Moravskoslezský kraj je zřizovatelem 26 příspěvkových organizací, které poskytují převážně pobytové sociální služby. Roční rozpočet poskytovatelů sociálních služeb na území Moravskoslezského kraje na rok 2009 činí téměř 3 miliardy korun. Příspěvkové organizace zřizované Moravskoslezským krajem poskytující sociální služby hospodaří s rozpočty v objemu přibližně 850 milionů korun stejně jako nestátní neziskové organizace. Rozpočty příspěvkových organizací obcí činí 1,25 miliardy korun.

Jak v Moravskoslezském kraji vypadá aplikace požadavků zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách? Jaká je situace v zavádění standardů kvality a jak probíhá inspekční činnost?

Moravskoslezský kraj se připravoval na požadavky zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách již před jeho účinností. V rámci metodického vedení příspěvkových organizací kraje byly do organizací zaváděny standardy kvality sociálních služeb. V září 2006 byla zahájena příprava a v červnu 2007 byl zastupitelstvem kraje schválen první „Střednědobý plán rozvoje sociálních služeb v Moravskoslezském kraji na rok 2008 – 2009“.

V současné době pokračují příspěvkové organizace kraje v zavádění standardů kvality, dochází k jejich aktualizaci a zlepšování. Probíhající inspekce kvality sociálních služeb poukazují také na zvyšování úrovně v zavádění standardů kvality sociálních služeb u nestátních neziskových organizací i organizací zřizovaných obcemi. Na oddělení sociálních služeb se momentálně zabývají inspekční činností 3 inspektoři a 1 administrativní pracovník. Zpravidla tříčlenný inspekční tým se skládá z pracovníka krajského úřadu a externistů – specializovaných odborníků, inspektorů kvality. Dosud proběhlo 42 inspekce kvality, aktuální informace k problematice inspekce jsou zveřejňovány na webových stránkách Moravskoslezského kraje.

Jaká je v Moravskoslezském kraji situace v otázce financování sociálních služeb? Jak řešíte schodek ve financování sociální péče?

V letošním roce došlo v Moravskoslezském kraji k výraznému snížení finančních prostředků přerozdělovaných v rámci dotačního řízení na Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR jednotlivým poskytovatelům sociálních služeb. V současné době chybí na zajištění financování běžných výdajů souvisejících s poskytováním sociálních služeb řádově desítky milionů korun, kraj vede s Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR jednání o dalším dofinancování.

Od počátku roku 2009 Moravskoslezský kraj pečlivě analyzuje potřeby poskytovatelů sociálních služeb v kraji a společně s Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR se snaží nalézt způsoby, jak poskytovatelům sociálních služeb v jejich nelehké situaci pomoci. Moravskoslezský kraj v rámci Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost zajistil finanční prostředky z Evropského sociálního fondu na další rozvoj a zkvalitnění služeb sociální prevence v kraji na období 2009 – 2011 ve výši necelých 600 mil. Kč.

I přes nepříznivou finanční situaci Moravskoslezský kraj vyhlásil dotační programy a podpořil rozvoj a zkvalitnění sociálních služeb v kraji částkou 25 mil. Kč.

Jaké jsou cíle a cesty rozvoje sociální sféry ve Vašem kraji?

Moravskoslezský kraj se postavil za jednoznačnou vizi, která spočívá v rozvoji kvality sociálních služeb a podpoře transformace pobytových sociálních služeb. Hlavní myšlenky jsou obsaženy ve strategickém materiálu „Koncepte kvality sociálních služeb v Moravskoslezském kraji (včetně transformace pobytových sociálních služeb)“ a budou dále rozvíjeny v připravovaném „Střednědobém plánu rozvoje sociálních služeb na léta 2010 – 2013“.

Cílem procesu transformace je zvýšit kvalitu života lidí s postižením tak, aby jejich život byl srovnatelný s životem jejich vrstevníků, mohli využívat všechny běžné zdroje, pracovat, vzdělávat se nebo navazovat partnerské vztahy. V současné době probíhá v kraji asi 11 investičních projektů v hodnotě necelých 200 mil. Kč pro asi 150 uživatelů, dalších 20 projektů Moravskoslezský kraj připravuje. Kompletní

Ing. RSDr. Svatomír Recman

realizace procesu transformace v kraji se dotkne více než 1000 lidí s postižením, kteří se po mnoha letech za zdmi ústavních služeb dočkají naplnění svých práv a svobod. Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor sociálních věcí získal Cenu kvality v sociální péči za rok 2008 v kategorii Cena ministra práce a sociálních věcí za kreativní přístup k transformaci.

Oblasti osob se zdravotním postižením se kraj věnuje také v „Moravskoslezském krajském plánu vyrovnávání příležitostí pro občany se zdravotním postižením na léta 2009 – 2013“, v němž jsou vymezeny základní oblasti života člověka s postižením, ve kterých by mohlo docházet k nerovným podmínkám.

Moravskoslezský kraj se však nezabývá pouze problematikou lidí s postižením, nýbrž se aktivně věnuje celému spektru sociálních služeb. Mimo jiné také humanizaci sociálních služeb pro seniory. Příspěvkové organizace kraje jsou vedeny ke snižování velikosti pokojů ve službách na 1 – 2 lůžkové pokoje s dostupným sociálním zařízením, nové domovy pro seniory jsou budovány jako komunitní bydlení pro maximálně 40 seniorů.

I v budoucnu bude Moravskoslezský kraj klást důraz především na rozvoj kvality v sociálních službách a na rozvoj služeb, které jsou potřebné.

Děkuji za rozhovor.

Zdeněk Kašpárek

Novinky v IS Cygnus

Společnost IReSoft, s.r.o. zveřejňuje dva nové programové moduly s názvy Zaměstnanci a Manažerská část. Oba moduly jsou součástí komplexního informačního systému Cygnus, který se již tak skládá z celkem sedmi navzájem provázaných modulů.

Co nabízí modul Zaměstnanci

Modul obsahuje agendy, které, jak již název napovídá, se věnují zaměstnancům pracujícím v zařízení. Základem je jejich evidence obsahující osobní údaje, kontakty, adresy apod. Hlavním přínosem je však sofistikovaný nástroj na plánování služeb v nepřetržitém nebo směnném provozu s návazností na zpracování a vyhodnocení docházky a následnou tvorbu podkladů pro zpracování mezd. Samozřejmostí je elektronický přenos dat do mzdové agendy. Další část programu se týká standardu č. 10 (Profesní rozvoj zaměstnanců) a nabízí nástroje na hodnocení zaměstnanců, stanovení vzdělávacích potřeb, tvorbu individuálních vzdělávacích plánů, vzdělávacího harmonogramu organizace a sledování naplnění vzdělávacích požadavků jednotlivých zaměstnanců.

Rozpisy služeb

Plánování směn je jedním z velice obtížných a časově náročných úkolů, který je řešen v každém zařízení poskytujícím sociální služby. Z praxe víme, že v řadě zařízení je tato problematika řešena pomocí tužky a papíru či excelové tabulky, a tak značně zatěžuje vedoucí pracovníky pověřené plánováním. Rovněž se ukazuje, že plánování nerovnoměrně rozvržené pracovní doby nebývá vždy v souladu se zákoníkem práce a každé zařízení přistupuje k této problematice odlišně.

Modul Zaměstnanci nabízí řešení plánování služeb pomocí tříúrovňového modelu – dlouhodobý plán, měsíční plán a skutečná docházka. Dlouhodobý plán lze vygenerovat pomocí šablon na celé vyrovnávací období resp. celý rok. Z něj se následně čerpá při sestavování měsíčního plánu, který se ještě upraví podle aktuálních potřeb organizace a plánovaných nepřítomností zaměstnanců. S oběma typy plánů se pracuje velmi intuitivně, program umožňuje kopírování oblastí, generování dat, provádí veškeré výpočty a statistiky, upozorňuje na chyby a rozpory se zákoníkem práce, zobrazuje obsazenost směn a mnoho dalšího. Pro pracovníka pověřeného plánováním směn tak program nabízí velkou časovou úsporu, usnadnění a kontrolu.

Program dále umožňuje zpracovat a vyhodnocovat docházku zaměstnanců. Snadno tak připravíte docházkové výkazy v podobě odpracovaných hodin, příplatků za víkendy, noční směny, svátky, dovolené, nemoci aj. Použit lze externí docházkové čtečky na karty, čipy nebo dokonce otisky prstů. V případě využití docházkových

Dlouhodobý plán

Dlouhodobý plán zaměstnanců

Provoz: Pracovní skupina: Měsíc: Rok: 2009

Zaměstnanec	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.	24.
Adamcová Bára			N12 11:30	O8 7:30	R8 7:30	N12 11:30		R8 7:30	R8 7:30	O8 7:30	N12 11:30				
Jonášková Lucie	R8 7:30	R8 7:30	O8 7:30	N12 11:30				O8 7:30			R8 7:30	N12 11:30		N12 11:30	O8 7:30
Kovářová Alena		O8 7:30		R8 7:30	N12 11:30		N12 11:30	O8 7:30		N12 11:30		O8 7:30			N12 11:30
Modrá Kamila	O8 7:30	O8 7:30	N12 11:30		O8 7:30			N12 11:30		R8 7:30				D12 11:30	D12 11:30
Skoupá Božena	N12 11:30		R8 7:30			D12 11:30	D12 11:30		N12 11:30		O8 7:30	R8 7:30	N12 11:30		R8 7:30
Kovářová Jana	R8 7:30		R8 7:30	O8 7:30	R8 7:30		R8 7:30	O8 7:30	R8 7:30	N12 11:00			R8 7:30		
Opřádková Marie	O8 7:30	R8 7:30	N12 11:00			R8 7:30		N12 11:00			R8 7:30	O8 7:30		N12 11:00	R8 7:30
Procházková Karolína		N12 11:00		R8 7:30	O8 7:30		N12 11:00	R8 7:30		R8 7:30	O8 7:30	R8 7:30		R8 7:30	O8 7:30
Ranní		2	2	2	2	2	1	1	2	2	2	2	2	1	1
Odpolední		2	2	1	2	2			2	2	1	2	2		2
Denní							1	1						1	1
Noční		1	2	2	1	1	1	2	1	2	2	1	1	1	2

☐ zobrazit navazující týden

Vyrovňovací období: 1.7.2009 - 31.12.2009

čteček program porovnává skutečné příchody a odchody s těmi naplánovanými a na případné změny upozorní uživatele. Zároveň se program postará o přehlednou evidenci přenosů mezi měsíci, takže se snadno vypořádáte s vyrovnávacím obdobím.

Modul je propojen s nejběžnějšími mzdovými programy využívanými v zařízení sociálních služeb (Vema, Gordic aj.) a lze jej bez problémů přizpůsobit i na další mzdové programy. Elektronickým přenosem dat lze ušetřit velké množství času, který by jinak mzdová účetní strávila přepisováním čísel a směn z papíru do svého programu. Přenášet lze jak dlouhodobý plán, tak zpracované docházkové měsíční výkazy.

Profesní rozvoj zaměstnanců

Po úspěšném zpracování individuálních plánů v rámci modulu Dokumentace klienta přichází se zpracováním standardu číslo 10 – Profesní rozvoj zaměstnanců. Tato část programu byla opět vytvořena ve spolupráci s PhDr. Marií Hermanovou, lektorkou akreditované vzdělávací instituce CURATIO.

Program umožňuje hodnotit zaměstnance podle 16 kritérií ve třech úrovních – sebereflexe, mezi kolegy a přímým nadřízeným. Každý zaměstnanec má pomocí speciálního modulu přístup pro vyplnění požadovaných dotazníků, které jsou následně zpracovány jeho nadřízeným. Do hodnocení zaměstnanců jsou zahrnuty i jeho osobní cíle a hodnocení předešlého období. Na základě hodnotící zprávy lze sestavit přehled vzdělávacích potřeb jednotlivých zaměstnanců. Objektívni hodnocení může rovněž posloužit jako podklad pro vyplácení výkových či mimořádných odměn.

Dále je možné sestavit individuální vzdělávací plány pro jednotlivé zaměstnance a vzdělávací harmonogram organizace na daný rok. S oběma lze během roku snadno a přehledně pracovat a upravovat je podle aktuálních potřeb.

Program nabízí nástroje na hromadnou správu vzdělávacích aktivit, takže tvorba vzdělávacích plánů je snadná a intuitivní.

U každého zaměstnance lze rovněž sledovat naplnění zákonných požadavků na jeho další vzdělávání. U registrovaných sester program hlídá počet získaných kreditů v rámci jejich registračního období, u sociálních pracovníků a pracovníků sociální služby počet hodin na kurzech a vzdělávacích akcích (viz novela zákona 206/2009 Sb.). Zároveň získáte přehled o nákladech vynaložených na vzdělávání zaměstnanců.

Co nabízí modul Manažerská část

Tento modul umožňuje získat statistické informace o stavu, provozu a ekonomice zařízení z dat, která se vedou v rámci celého informačního systému. Modul zpracovává data, která se vedou v ostatních modulech a zobrazuje je v podobě přehledů, tabulek a grafů.

Dále můžete zjistit, do jaké míry využívají zaměstnanci nástroje, které jim IS Cygnus poskytuje. Dozvíte se, které části systému jsou používané a které nikoliv. Program rovněž upozorní na slabá místa systému, nastavení zálohování, aktualizací či slabé zabezpečení uživatelských hesel.

Tento modul je určen všem ředitelům a vedoucím zařízení sociálních služeb.

Propojení s dalšími moduly

Protože jsou oba moduly součástí informačního systému, sdílí s ostatními moduly svá data. To přináší výhodu ve vyšší efektivitě provozu organizace a umožňuje snadnou komunikaci mezi odděleními. Příkladem může být využití evidovaných zaměstnanců v modulu Stravovací část pro objednávky a platby za stravu nebo v modulu Dokumentace klienta pro sestavování individuálních a ošetrovatelských plánů. Další integrace a nové nástroje budou v blízké době následovat.

Informační systém Cygnus

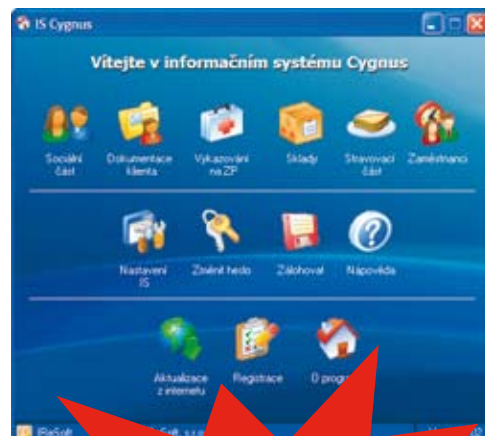
Komplexní nástroj pro poskytovatele sociálních služeb

JEDNODUCHÝ, PŘEHLEDNÝ, KOMPLEXNÍ

IS Cygnus je komplexní informační systém vytvořený speciálně pro poskytovatele sociálních služeb. V průběhu několika let se stal nejrozšířenějším nástrojem na trhu a těší se oblibě v téměř 500 zařízeních sociálních služeb.

Systém se skládá z níže uvedených modulů, které dohromady vytváří jeden funkční celek. Moduly mezi sebou sdílí data a vzájemně komunikují, čímž zjednodušují, zpřehledňují a usnadňují práci jednotlivých zaměstnanců v rámci zařízení.

Pro poskytovatele je rovněž výhodné, aby tyto nástroje zastřešoval jeden dodavatel, který tak může zaručit 100% provázanost a kompatibilitu všech modulů. Díky tomu poskytovatelé ušetří nejen čas, ale i náklady spojené se správou informačního systému.

**TÉMĚŘ 500
REFERENCÍ**

Sociální část – kompletní evidence klientů a žadatelů, výpočet předpisů úhrad, vratky, finanční a hmotná depozita, výplatnice, vyúčtování, přehled přítomnosti...

Dokumentace klienta – plány péče, ošetrovatelské a rizikové plány, formuláře dokumentace, přání a cíle klientů, realizace přenosnými terminály...

Vykazování na ZP – pořizování a vykazování výkonů odbornosti 913, 902 a 925, tisk žádanek ORP i DP, opravné dávky, načítání výkonů z dokumentace klienta...

Stravovací část – jídelní lístky, výdejky, rozbory, spotřeba a stravovací normy, objednávky a platby za stravu, nutriční hodnoty...

Sklady – vedení libovolného počtu skladů metodou průměrných cen, příjemky, výdejky, uzávěrky, inventury...

Zaměstnanci – evidence zaměstnanců, plánování nepřetržitých provozů, zpracování docházky vč. čteček, hodnocení zaměstnanců a vzdělávací plány...

Manažerská část – statistické informace z ostatních modulů, míra využívání jednotlivých částí systému, upozornění na slabá místa...

Objednejte si nezávazné předvedení informačního systému IS Cygnus přímo ve Vašem zařízení.

iRESOFT

Zdravotní péče v pobytových a její financování

Jedním z dlouhodobě nejvýznamnějších problémů, které musí poskytovatelé služeb sociální péče v každodenní práci řešit, je otázka poskytování a financování zdravotní péče. Vzhledem k tomu, že poskytování sociálních služeb a poskytování zdravotní péče byly až do přijetí zákona o sociálních službách upraveny samostatnými navzájem neprovázanými právními předpisy, byly od r. 1993 hrazeny náklady zdravotní péče poskytované v pobytových zařízeních sociálních služeb nikoli z rozpočtu jednotlivých zdravotních pojišťoven, ale z rozpočtu těchto zařízení. Systém zdravotního pojištění proto v tomto směru dlouhodobě tuneloval systém sociálních služeb, zákonem definovaná práva klientů byla omezována.

» **Systém**
zdravotního
pojištění dlouhodobě
tuneloval systém
sociálních **služeb**,
zákonem definovaná
práva **klientů** byla
omezována.

» I. Stručný pohled do historie

Až do konce r. 1991 byla zdravotní péče v ústavech sociální péče poskytována ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, v platném znění, podle něhož stát poskytoval zdravotní služby prostřednictvím svých zařízení, přičemž nebyla rozlišena zdravotnická zařízení a ústavy sociální péče. Ustanovení § 11 odst. 2 téhož zákona upravovalo zdravotnická zařízení jako místo, kde se zdravotní péče poskytuje, přičemž nešlo o oprávnění tohoto subjektu k poskytování zdravotní péče, neboť zákon vycházel z toho, že se zdravotní péče poskytuje i jinde, než ve zdravotnických zařízeních.

Do 31. 12. 1991 byly tedy ústavy sociální péče na základě citovaných ustanovení přímo ze zákona jako státní zařízení oprávněny poskytovat zdravotní péči. Na základě novely zákona č. 20/1966 Sb. provedené zákonem č. 548/1991 Sb., která nabyla účinnosti od 1. 1. 1992, však mohou poskytovat zdravotní péči pouze zdravotnická zařízení státu, obcí a právnických a fyzických osob. Na rozdíl od dřívější právní úpravy mohou tedy poskytovat zdravotní péči pouze zdravotnická zařízení, tedy subjekty, které mají statut zdravotnických zařízení, resp. které mají oprávnění k poskytování zdravotní péče udělené státním orgánem. Po této novele mohou ostatní právnické osoby (kromě státních zdravotnických zařízení, mezi které nepatří krajské ani obecní domovy důchodců ani ústavy sociální péče) získat oprávnění k poskytování zdravotní péče pouze na základě rozhodnutí o registraci ve smyslu § 10 zákona č. 160/1992 Sb.

V r. 1992 byl zaveden systém všeobecného (dnes veřejného) zdravotního pojištění, z jehož fondů jsou prováděny úhrady zdravotní péče zdravotnickým zařízením na základě smluv o poskytování a úhradě zdravotní péče. Výjimku v tomto smyslu tvoří pouze kojenecké ústavy, dětské domovy, jesle, zdravotnická záchranná služba a některé úkony pohotovostní služby, kde jsou náklady zdravotní péče hrazeny z rozpočtu daného zařízení.

Dříve stát ústavům, které byly rozpočtovými organizacemi, jednou platbou prostřednictvím okresních úřadů hradil jak náklady na zdravotní péči, tak i náklady na vlastní sociální služby poskytované ústavem. Od zavedení systému zdravotního pojištění však byly ze strany státu tyto složky péče v ústavech sociální péče financovány odděleně – náklady zdravotní péče byly povinny hradit zdravotní pojišťovny, zatímco náklady sociální péče byly hrazeny ústavům sociální péče formou příspěvku na lůžko.

Zdravotní pojišťovny byly podle zákona číslo 48/1997 Sb. povinny zajistit pojištěnci zdravotní péči ve veškerém potřebném rozsahu ve věcných dávkách. VZP však v rozporu s výše uvedenými právními předpisy dlouhodobě odmítala dostát svým závazkům vůči svým pojištěncům, které vyplývají z čl. 31 Listiny základních práv a svobod a z uvedeného zákona, a byla toho názoru, že náklady ústavů sociální péče na jimi poskytnutou zdravotní péči nemají být hrazeny z veřejného zdravotního pojištění, neboť tato zařízení mají povinnost poskytovat zdravotní péči vlastními zaměstnanci a hradit ji ze svého rozpočtu. VZP tvrdila, že ústavy sociální péče nejsou zdravotnickými zařízeními ve smyslu § 11 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, v platném znění, a že s nimi tedy ani nemůže uzavírat smlouvy na úhradu poskytované zdravotní péče.

Tuto argumentaci VZP vyvrátil soud v řízení mezi VZP a domovem důchodců, Sněženková 8, Praha 10 v r. 1997. Soud potvrdil, že:

- zdravotní péče, na kterou má každý občan nárok na základě čl. 31 Listiny základních práv a svobod a která je poskytována obyvatelům ústavů sociální péče podle § 22 písm. d/ zákona č. 48/1997 Sb. jako tzv. zvláštní ambulantní péče, musí být hrazena z veřejného zdravotního pojištění
- ústavy sociální péče mohou být registrovány jako nestátní zdravotnická zařízení podle zákona č. 160/1992 Sb., přičemž tato registrace zároveň ústavy aktivně legitimuje k účasti na výběrovém řízení podle § 46 a násl. zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a na jeho základě k uzavření smlouvy podle § 17 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb.

Na základě podané žádosti o registraci jako nestátní zdravotnické zařízení a předložení příslušných dokladů mohl dříve vydat okresní úřad správní rozhodnutí o registraci. Pokud by okresní úřad nevyhověl žádosti o registraci, mohl ústav sociální péče podat prostřednictvím okresního úřadu k ministerstvu zdravotnictví odvolání. Pokud by ani toto odvolání nebylo úspěšné, bylo možno požádat soud o přezkum tohoto rozhodnutí.

Po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí získal ústav sociální péče ve smyslu § 46 a násl. zákona č. 48/1997 Sb. právo navrhnout a účastnit se výběrového řízení na zajištění zdravotní péče o jeho obyvatele (v rozsahu registrací povolených druhů zdravotní péče) a na základě kladného výsledku tohoto řízení pak zdravotní pojišťovnu požádat o uzavření smlouvy podle § 17 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb. Pokud by k uzavření této smlouvy nedošlo buď proto, že

zařízeních služeb sociální péče

(I. část)

ústav nebyl ve výběrovém řízení vybrán nebo pojišťovna odmítla uzavřít smlouvu i přesto, že ústav vybrán byl, musela pojišťovna ve smyslu odst. 1 § 46 na své náklady zabezpečit tuto péči zdravotnickým zařízením, s kterým smlouvu uzavřenou má. Neexistence smlouvy mezi ústavem a pojišťovnou však po dobu, dokud by nebyla obyvatelům poskytována jiným (smluvním) zdravotnickým zařízením, nezbavovala pojišťovnu povinnosti uhradit ústavu náklady poskytnuté zdravotní péče. Ustavení odst. 2 § 40 zákona č. 48/1997 Sb. totiž stanoví, že „pokud není mezi zdravotní pojišťovnou a zdravotnickým zařízením, popř. jiným subjektem poskytujícím zdravotní péči, smlouva sjednána, jsou zdravotní pojišťovny povinny poskytnutou zdravotní péči uhradit za stejných podmínek, jako zdravotnickým zařízením, se kterými zdravotní pojišťovna uzavřela smlouvu podle odst. 1 § 17“.

Na základě tohoto judikátu se v polovině r. 1998 obrátil odbor sociálních služeb MPSV na vedoucí referátů sociálních věcí okresních (obvodních) úřadů a magistrátů měst s doporučením, aby ústavy sociální péče, které tak dosud neučinily, požádaly ve smyslu § 10 zákona č. 160/1992 Sb. příslušný okresní úřad o registraci nestátního zdravotnického zařízení a to v rozsahu těch zdravotnických činností, které provádějí vlastními zaměstnanci. Přitom bylo rovněž upozorněno na skutečnost, že rozhodnutí o registraci by ústavy sociální péče měly získat nejenom z důvodů výše uvedených možností uzavření smlouvy podle odst. 1 § 17 zákona č. 48/1997 Sb., resp. uplatnění nároku vzniklého podle odst. 2 § 40 téhož zákona, ale též proto, že z hlediska platného právního řádu takto vlastní poskytování zdravotní péče zlegalizují a nebudou tedy, tak jako do té doby, poskytovat tuto péči tzv. extra legem.

Některé ústavy sociální péče tuto situaci řešily, nechaly se zaregistrovat jako nestátní zdravotnická zařízení a splňovaly tak podmínky pro poskytování zdravotní péče a pro uzavírání smluv podle § 17 zákona č. 48/1997 Sb. Zatímco v řadách sociálních pracovníků byl tento postup s povděkem kvitován, uvnitř zdravotnické veřejnosti byl velmi ostře kritizován a hodnocen jako forma tunelování systému zdravotního pojištění a to přesto, že ze soudně znaleckého posudku zpracovaného odborníky Geriatrické kliniky VFN a I. Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze jednoznačně vyplývá, že vzhledem ke zdravotnímu stavu a věku obyvatel domovů důchodců je třeba hodnotit zdravotnickou péči poskytovanou obyvatelům těchto zařízení jako nutnou a neodkladnou, přičemž jejím odlože-

ním by mohlo dojít k vážnému zhoršení jejich zdravotního stavu.

Přestože dříve platná právní úprava nebránila ústavům sociální péče poskytovat zdravotní péči a zdravotním pojišťovnám tuto péči hradit, zdravotním pojišťovnám neukládala povinnost uzavírat smlouvy s jinými než zdravotnickými zařízeními. V rámci vládního návrhu novely zákona č. 48/1997 Sb., kterou vláda na podzim r. 2001 předložila na jednání Poslanecké sněmovny Parlamentu (avšak v návaznosti na politická jednání ji následně z jednání tohoto zastupitelského sboru stáhla), se podařilo tento problém vyřešit tím, že podle dílce § 2 odst. 1 bylo navrženo za zdravotnická zařízení pro účely zdravotního pojištění považovat též zdravotnická pracoviště státních i nestátních ústavů sociální péče, která zajišťují zdravotnickými pracovníky zvláštní ambulantní péči o osoby umístěné v těchto ústavech, pokud tato pracoviště splňují požadavky na věcné, technické a personální vybavení.

V souvislosti s přípravou návrhu věcného zá- měru zákona o sociálních službách v r. 2000 proto bylo nezbytné věnovat pozornost otázce legislativního zakotvení poskytování zdravotní péče v ústavech sociální péče. V zájmu aktualizace kvantifikace finančních dopadů tohoto postupu byl do výzkumného plánu Výzkumného ústavu práce a sociálních věcí na rok 2001 a 2002 zařazen projekt „Podmínky poskytování ošetrovatelské péče v rezidenčních zařízeních vč. návrhu propojení systémů zdravotní a sociální péče“. Cílem tohoto projektu bylo ve spolupráci s VZP provést aktuální analýzu rozsahu a objemu zdravotní péče poskytované v zařízeních sociální péče tak, aby došlo k jednoznačnému vymezení působnosti zdravotní péče v systému sociálních služeb a na tomto základě následně upravit dílci platných či připravovaných právních norem tak, aby byl komplexně a systémově správně upraven postup v oblasti financování a úhrady zdravotní péče poskytované v zařízeních sociální péče.

Na základě metodiky zpracované ve spolupráci se VZP probíhalo v uvedeném období v 5 vybraných domovech důchodců a ústavech sociální péče šetření, z jehož výsledků vyplynulo, že:¹

- v ÚSP byla odborná ošetrovatelská péče hrazená z prostředků veřejného zdravotního pojištění indikována průměrně jen u každého 2. – 4. pojištěnce
- souhrn této péče činil v průměru 3 až 8,5 hod./1 den na celý ústav

Na základě promítnutí těchto údajů do celé struktury domovů důchodců a ústavů sociální

péče bylo odhadováno, že celkové náklady na poskytování ošetrovatelské péče v těchto zařízeních činí cca 100 mil. Kč.² V rámci diskusí s odborníky z řad poskytovatelů sociálních služeb i zdravotní péče se přitom objevila řada názorů o účelovém podhodnocení rozsahu poskytované ošetrovatelské péče v ústavech sociálních služeb ze strany VZP tak, aby VZP prokázala, že rozsah ošetrovatelské péče v ústavech sociální péče je nepatrný v porovnání s dlouhodobým finančním propadem v oblasti sociálních hospitalizací, jejichž nevyužívání je mj. i výsledkem dlouhodobě nedostatečné revizní činnosti ze strany VZP.

Tyto domněnky potvrdily rovněž některé práce, které byly následně realizovány podle stejné metodiky,³ podle nichž celkové náklady na poskytování ošetrovatelské péče ve sledovaných domovech důchodců a ústavech sociální péče nikdy neklesly pod 40 % celkových provozních nákladů těchto ústavů.

doc. Ing. Ladislav Průša, CSc.

ředitel Výzkumného ústavu práce a sociálních věcí

¹Odborná ošetrovatelská péče a léčebná rehabilitace hrazená z prostředků veřejného zdravotního pojištění – současný stav v LDN, na ošetrovatelských lůžkách, v domácí péči a v ÚSP. Praha: VZP, 2003

²Průša L. – *Ekonomie sociálních služeb*. Praha: ASPI 2007

³Cílková J. – *Zdravotní péče v sociálních zařízeních*. České Budějovice: ZSF JČU, 2004

Pěčová L. – *Zdravotní péče poskytovaná v ústavech sociální péče*. České Budějovice: ZSF JČU, 2005

Použitá literatura:

- Bruthansová D., Červenková A., Jeřábková V. – *Zmapování nejzávažnějších problémů ve financování ošetrovatelské a rehabilitační péče v ústavech sociálních služeb*. Praha: VÚPSV, 2009
- Jabůrková M. a kol. – *Od paragrafů k lidem: analýza situace v oblasti sociálních služeb po přijetí nového zákona o sociálních službách*. Praha: SKOK, 2007
- Vyhláška č. 620/2006 Sb., kterou se mění vyhláška MZ ČR č. 134/1998/ Sb., kterou se vydává seznam zdravotních výkonů s bodovými hodnotami, v platném znění
- Výroční zpráva VZP ČR za r. 2007. Praha: VZP, 2008
- Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v platném znění
- Zákon č. 109/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o sociálních službách

Prostředí a podmínky poskytovaných sociálních služeb

Standard č. 13 se zabývá tím, jaké poskytovatel zajišťuje podmínky a v jakém prostředí poskytuje svou sociální službu. Vždy musíme přiměřenost podmínek a prostředí posuzovat vzhledem k cílové skupině uživatelů, kterým služby poskytujeme. Vycházíme při tom ze Standardu č. 1, kterým říkáme, jakou službu poskytujeme, komu ji poskytujeme, k čemu naše sociální služba směřuje a jakým způsobem ji poskytujeme. Jiné podmínky a prostředí budou mít služby pobytového typu než služby ambulantní, odlehčovací či terénní.

Prostředí a podmínky poskytované sociální služby musí poskytovatel zajišťovat tak, aby dodržoval všechny obecně závazné právní předpisy, kterými je povinen se řídit. Patří sem především hygienické a protipožární předpisy a také vnitřní směrnice, které odrážejí specifika prostředí. Například u ambulantních drogových služeb nebo K-center se musí poskytovatel zabývat skutečností, že uživatelé jejich služeb jsou zvýšeně rizikováni v tom, že mnozí z nich mají hepatitidu, a je proto třeba chránit pracovníky před nákazou. Jsou tedy povinni dodržovat odlišná hygienická pravidla (jak nakládat s použitými injekčními stříkačkami při jejich výměně, jak zabezpečit zvýšenou hygienu při úklidu atd.) než třeba domovy pro seniory.

Pokud posuzujeme vhodnost prostředí, ve kterém služby poskytujeme, sledujeme při tom prostředí vnější i vnitřní. Neposuzujeme samozřejmě prostředí u terénních služeb, kdy je služba poskytována v domácím prostředí uživatele. Díváme se zejména na bariérovost prostředí, pokud to vyžaduje cílová skupina našich uživatelů, a snažíme se podmínky uzpůsobit tak, aby přesuny v rámci zařízení byly pro uživatele co nejsnazší a nejbezpečnější. Pokud máme výtah, sledujeme, zda si v případě jeho poruchy může uživatel dovolat pomoc, díváme se na to, zda se do výtahu dostane uživatel, pokud je na pojízdném křesle či na posteli. Pokud víme, že

některé podmínky nejsou pro naše uživatele vhodné, můžeme se v rámci rozvojových cílů služby zaměřit na jejich řešení v budoucnosti. Při posuzování toho, jak naše prostředí působí, zapojujeme i naše smysly – když vejdu do zařízení, voní to tam? Jak na mne působí vchod do zařízení? Orientuji se tam, vím na koho se mohu obrátit?

Dobrou zpětnou vazbu nám může poskytnout někdo jiný, kdo zatím s naší službou zkušenost neměl a není na nás závislý. Může to být třeba

Prostředí a podmínky, za jakých naši sociální službu poskytujeme, často o naší službě vypovídají mnohem více, než si sami uvědomujeme.

nový stážista, dobrovolník či někdo známý, kdo nám řekne, jak na něj prostředí působí. Sledujeme i přiměřenost výzdoby společných prostor. Pokud je domov pro seniory vyzdoben infantilizující výzdobou (na stěnách je výmalba figurek z dětských večerníčků atd.), není to prostředí přiměřené a důstojné pro naše uživatele. Neznám žádného seniora žijícího doma, který si na stěny v bytě nechá namalovat obrázky Rumcajse, Manky a Cipísky a považuje to za přiměřené, jak jsem již viděla v některém ze zařízení. Přiměřenost a důstojnost prostředí posuzuje-

me individuálně. Děti a mladí lidé přicházející do nízkoprahového zařízení mají jiné požadavky a představy o vnitřní úpravě než třeba senioři. V nízkoprahovém prostředí je přiměřená výzdoba například s grafiti, alternativním nábytkem a určitým druhem hudby.

Také v azylových domech, kde je cílem služby aktivizovat uživatele a pomoci jim zařadit se do běžného prostředí, není účelem udělat útulné domácí prostředí, ze kterého se uživatelům nebude chtít odejít a dělat něco pro svou integraci. Zde je přiměřené vybavení základní, s možností použít vlastní úpravu (oblíbený obrázek, fotky, osobní věci).

Další z otázek, které si máme položit, je to, zda odpovídá vnější prostředí požadavkům uživatelů na anonymitu zařízení. Pokud je naše služba výrazně označena na budově a uživatel má strach z negativního hodnocení od okolí, když do zařízení vchází, mohou to uživatelé vnímat jako stigmatizující. Raději přijdou lidé pro radu a pomoc se závislostí (třeba na alkoholu) do budovy, která není výrazně označena typem poradny nebo je na budově více služeb či firem. Z budovy označené různými firmami tak nevyplývá, že pokud do ní vcházím, mám problém s alkoholem, ale mohu jít třeba do čistírny.

Pokud se díváme na přiměřenost a vybavenost prostor, které využívají naši uživatelé jako soukromé osoby, díváme se na prostředí z jejich hlediska. Pokud jde o službu pobytovou, kde

Pokud je domov pro seniory vyzdoben infantilizující výzdobou, není to prostředí přiměřené a důstojné pro naše uživatele. Neznám žádného seniora žijícího doma, který si na stěny v bytě nechá namalovat obrázky Rumcajse, Manky a Cipíška.

uživatel zůstane až do konce života, sledujeme a zjišťujeme, jak bychom mohli uživateli prostředí upravit, aby se tam cítil dobře. Jeho původní domov mu zajistit nemůžeme, lze však pokoj upravit vyvěšením jeho fotografií rodiny, oblíbenými drobnějšími předměty z původního domova a pokud to technické podmínky zařízení povolují, zajistíme, že si uživatel může vzít své oblíbené křeslo nebo menší kousek nábytku.

Uživatel by měl mít zajištěno to, že nějaký kus nábytku (třeba ložní stůl) je zamykatelný a má možnost uchránit si alespoň část svého soukromí. Do tohoto prostoru by pracovníci zařízení neměli vstupovat bez souhlasu uživatele a bez jeho přítomnosti, například při úklidu. Vybavení pokojů by mělo také zachovávat specifika uživatelů. Pokud potřebují větší míru podpory, zajistíme zvonek k přivolání pomoci, polohovací křesla a postele, upravenou koupelnu, madla k opírání, výrazné orientační prvky na dveřích nebo jejich barevné odlišení atd.

Pokoj by neměl být průchozí, abychom zajistili jeho uživateli co největší míru soukromí. Pokud

jsou architektonické podmínky dané, snažíme se alespoň prostředí upravit – část prostoru můžeme oddělit paravánem, závěsem, můžeme přemístit nábytek v pokoji tak, aby zajišťoval větší míru soukromí atd.

Dále sledujeme to, aby zařízení vytvářelo dostatečné podmínky i pro jiné potřeby uživatelů. Je v zařízení dost vhodných místností pro trávení volného času a setkávání se s dalšími uživateli? Mají si uživatelé kde uvařit kávu a sednout si s ní a se známými či s rodinou v soukromí? Jsou v zařízení vyhrazena místa, kde uživatel může kouřit? Pokud se uživateli v noci nechce spát, má možnost si jít sednout někam, kde si bude číst nebo třeba sledovat TV a nebude tak nikoho rušit? Pokud je v zařízení jen jedna návštěvní malá místnost, jak prostředí můžeme uzpůsobit tak, aby si uživatelé s rodinou mohli sednout alespoň někde v zákoutí s pár křesly a stolečkem?

Někdy jsou stávající podmínky v zařízeních velmi stísněné a není možné tak zabezpečit dostatečnou míru soukromí. I zde je však nutné udělat analýzu podmínek a prostředí a do

rozvojových cílů zařízení stanovit, jak to sociální služba do budoucna bude řešit.

Prostředí a podmínky, za jakých naši sociální službu poskytujeme, často o naší službě vypovídají mnohem více, než si sami uvědomujeme. Doporučuji využít zpětné vazby od lidí, kteří nejsou postiženi „provazní slepotou“ tak jako pracovníci, kteří jsou na podmínky a prostředí zvyklí a považují je za přiměřené. Lze například oslovit architekta, který nám může přinést zcela nové návrhy pro řešení vnitřních prostor, nebo třeba i rodinné příslušníky uživatelů s dotazem, zda jim v zařízení něco chybí nebo co by doporučovali.

Ne vždy lze podmínky a prostředí měnit. Často to je práce na velmi dlouhou dobu, na několik let. Přesto bychom si měli uvědomit, že kde a za jakých podmínek jsou naše služby poskytovány, o nás dělá důležitý obraz pro zájemce i uživatele a můžeme to považovat za výzvu pro další zkvalitňování naší poskytované sociální služby.

PhDr. Dagmar Krutilová

Digitalizace pro osoby se zdravotním postižením a obyvatele ústavů poskytujících sociální péči

Pojem digitalizace se během letošního roku stal jedním z nejčastěji užívaných výrazů v souvislosti se sledováním televizního vysílání. Když jsme se veřejnosti ptali, co si představuje pod pojmem digitalizace ještě před rokem, málokdo uměl uceleně odpovědět. Dnes je to pojem známý a jeho vysvětlení zvládají i školáci. Jejich odpovědi lze shrnout do jediné věty: „Digitalizace znamená více televizních programů ve větší kvalitě a také můžeme přes televizi poslouchat rádio.“ Děti více neřeší, digitalizace je pro ně jasné pozitivum. Z praktického pohledu digitalizace přináší i některé nezbytné změny, které musíme akceptovat, přizpůsobit se jim a zařídit potřebné. Teprve pak bude možné si užívat více kvalitních televizních programů. Mezi nezbytné kroky patří například i pořízení set-top boxu, tedy zařízení, které převádí pozemní digitální vysílání do formátu, kterému rozumí i starší televizory. V případě, že bydlíme v domě s nájemními byty, je pak také nutná úprava společné televizní antény, za kterou odpovídá majitel objektu.

V souvislosti s přechodem na digitální televizní vysílání probíhá intenzivní informační kampaň, jejíž páteří jsou bezplatná telefonní infolinka 800 90 60 30 a webové stránky www.digitalne.tv. Kampaň se také specificky věnuje osobám se zdravotním postižením a osobám žijícím v ústavech sociální péče. Tuto část informační kampaně řídí a koordinuje občanské sdružení Trianon Čechy (www.trianoncechy.cz) ve spolupráci s Národní radou osob se zdravotním postižením (www.nrzp.cz). V rámci činnosti pro tuto cílovou skupinu jsou pořádány speciální digitalizační semináře a v okresních městech Plzeňského, Karlovarského, Středočeského a části Ústeckého kraje jsou zakládána digitalizační informační střediska pro OZP. Hlavním informačním zdrojem pro osoby

se zdravotním postižením jsou speciální internetové stránky www.ozp-digitalne.cz se čtecím modulem a speciální úpravou pro slabozraké – jedná se o tzv. blind friendly web. Na webu jsou informace o termínech seminářů, kontakty na informační střediska, nejčastější dotazy uživatelů, obecné návody na zapojení set-top boxů, termíny vypnutí analogu ve všech městech a obcích ČR a řada dalších užitečných informací.

Důležitou částí informační kampaně je i pomoc osobám žijícím v ústavech poskytujících sociální péči. I pro ně jsou připraveny semináře a i pro ně jsou vyhrazeni technici, kteří jsou vyškoleni pro komunikaci s touto cílovou skupinou, aby jednotlivě pomáhali naladit a zapojit set-top boxy na jejich televizory. Tato služba je pro ústavy sociální péče zcela zdarma a zajišťují ji dvě společnosti. V Územní oblasti Praha (což znamená ve Středočeském kraji) ji zajišťuje Asociace poskytovatelů sociálních služeb České republiky (www.apsscr.cz) a v Územní oblasti Plzeň (což znamená v Plzeňském, Karlovarském a v části Ústeckého kraje) je to společnost Hartmann Rico, a. s. (www.hartmann.cz). Digitální televizní vysílání si již naplno a bez možnosti návratu k analogovému vysílání užívají v Praze. Do konce října bude ukončeno analogové vysílání v Územní oblasti Plzeň a v Územní oblasti Praha, což je území, kde žijí přibližně 4 miliony lidí. Diváci televizních pořadů v ostatních oblastech ČR se plně digitalizace dočkají postupně dle Technického plánu přechodu, podle kterého přejde na pozemní digitální vysílání celá republika do poloviny roku 2012.

Mgr. Jiří Mánek

koordinátor projektu,
občanské sdružení TRIANON ČECHY

Zdravý pitný režim seniorů: cereální kávovina namísto kávy

Kávovinou se rozumí výrobek získaný pražením různých částí rostlin bohatých na sacharidy, zejména čekanky (cikorková kávovina), obilovin (ječmene, žita nebo pšenice), sladu (z praženého ječmene, žita nebo pšenice) a fíku.

**„Kávovina je na rozdíl od kávy
plnohodnotnou součástí pitného režimu“**

Kávoviny poskytují nápoj vzhledem a chutí podobný kávě. Kávovina se objevila před více než 200 lety. V minulosti byla označována za „kávu chudých“, neboť se konzumovala většinou tam, kde se nemohla pít normální káva. Příkladem takového období může být období světových nebo napoleonských válek, kdy byl kávy nedostatek, nebo 18. století, kdy v Prusku pití zrnkové kávy zakazoval zákon. Lidé zvyklí na chuť kávy hledali alternativy, kterými se stala právě kávovina. Důvodem nepití kávy mohou být i jiné důvody než nedostatek kávy či legislativní překážky. Jsou jimi např. medicínské, ekonomické či náboženské důvody.

Pití kávoviny je moderní trend a způsob, jak nahradit každoranní kávový rituál konzumace kávy spojený s návykovou látkou kofein a zvyšováním krevního tlaku. Jedním z nejvýznamnějších dodavatelů kávoviny pro domovy důchodců, stacionáře a zdravotnická zařízení je společnost AG FOODS Group a. s. (www.agfoods.eu). Ta pro své zákazníky připravila novinku, která myslí i na zarputilé milovníky kávy. Cereální káva Chicorea je směsí kvalitní kávy a kávoviny (v poměru 60:40) a kombinuje tak kladné vlastnosti obou surovin v jeden chutný nápoj obohacený o vlákninu se sníženým obsahem kofeinu. Kromě povzbuzujícího účinku a vyváženého poměru cereálií má Chicorea bohatou pěnu a vynikající chuť.

**„Cereální káva Chicorea od společnosti AG FOODS je
směsí kvalitní kávy a kávoviny a kombinuje kladné vlastnosti
obou surovin v jeden chutný nápoj.“**

Nabídka kávovinových nápojů, které jsou vhodné pro všechny věkové skupiny strávníků (od dětí školního věku až po seniory), je široce zastoupena produktovou řadou Chicory Dream. Ta představuje chutné kávovinové nápoje se sušeným mlékem a rostlinnou smetanou, obohacené sladovým výtažkem (zdroj vitaminů skupiny B a minerálních látek) a vysokým obsahem rozpustné vlákniny Inulinu. Inulin je polysacharid, který se v tlustém střevě člověka uplatňuje jako prebiotikum, tj. příznivě ovlivňuje střevní mikroflóru tím, že podporuje růst žádoucích probiotických bakterií. Tyto bakterie produkují mastné kyseliny, čímž dochází ke snížení pH v tlustém střevě a tím k potlačení růstu nežádoucích bakterií. Stručně řečeno, působí proti vzniku rakoviny tlustého střeva. Nápoj lze připravit velmi snadno rozpuštěním v teplé vodě, bez nutnosti cedit. V nabídce je šest typů nápojů, které se liší formou slazení a poměrem mléčné a kávovinové složky. Samozřejmě nechybí verze vhodná pro diabetiky.

Zdravou cereální kávu Chicorea a kávovinu Chicory Dream můžete zakoupit u sítě obchodních zástupců společnosti AG FOODS Group a. s., kterou naleznete na internetových stránkách <http://www.agfoods.eu/obchodni-zastupci-v-krajich-29> popř. na bezplatné telefonní lince 800 627 653 (800 NÁPOJE).

Chicorea – seniory oblíbená cereální káva

náš svět jsou voňavé nápoje

ag foods
a family company since 1990

Směs kvalitní kávy a kávoviny kombinuje kladné vlastnosti obou surovin v jeden chutný nápoj obohacený o vlákninu se sníženým obsahem kofeinu. Poměr směsi kávy a obilné kávoviny je 60 % na 40 %.

Kromě povzbuzujícího účinku a vyváženého poměru cereálií má Chicorea bohatou pěnu a vynikající chuť.

Hlavní přednosti:

- chutný, výborně rozpustný kávovo-kávovinový nápoj
- obsahuje rozpustnou vlákninu inulin
- neobsahuje lepek
- rychlá příprava rozpuštěním v teplé vodě
- se sníženým obsahem kofeinu
- není třeba cedit
- bez chemických konzervantů a barviv

AG FOODS Group a.s.,

Košíkov 72, Velká Bíteš, 595 01 Česká republika, tel. 800 NAPOJE (800 627 653)
fax: +420 566 503 012, pondělí až pátek od 7.00 do 17.30, www.agfoods.eu

Evropské proměny sociálních služeb Modernizace a hledání

V minulém čísle tohoto časopisu jsem prezentoval některé souhrnné informace o vývoji sociálních služeb za poslední dva roky, publikované ve Zprávě Evropské komise. Článek končil konstatováním, že existují společné reformní trendy, které jsou hojně diskutované také v naší odborné veřejnosti, přičemž se někdy zapomíná na jejich evropský kontext. V dnešní, druhé části Evropských proměn bych rád představil unijní transformační snahy v organizaci, řízení a regulaci sociálních služeb, které bychom mohli popsat pod souhrnným názvem modernizace a hledání dobrého řízení.

Modernizační strategie jsou součástí širšího reformního proudu ve veřejném sektoru v posledních dvaceti letech. Management ve veřejných službách se tradičně zaměřuje na **pravidla a regulace**. Takový typ řízení bývá často kritizován, protože se orientuje spíše na **procesy** než na **výsledky**. Bývá mu také vytýkán nedostatek pobídek k efektivnímu využívání zdrojů. V členských státech EU se reformy v oblasti organizace a řízení soustřeďují zejména na zavádění **managementu zaměřeného na výkon, orientaci na uživatele, integraci služeb a decentralizaci**.

➤ Management zaměřený na výkon

Klíčovým znakem reformy bývá posílení nástrojů výkonnosti. Hlavní kroky spočívají (i) v nalezení shody o poslání, cílech a úkolech, (ii) v implementaci systému výkonnosti včetně indikátorů výkonu, (iii) ve využití informací o výkonu jako podkladu pro rozhodování. Obvykle jsou užívány tři typy nástrojů měření výkonu: **indikátory výkonu, benchmarking a hodnocení výstupů**.

Indikátory výkonu: Implementace indikátorů může být v oblasti sociálních služeb náročná. Částečně proto, že je často těžké spojit **vstupy** (zdroje) a **výstupy** („baličky“ služeb, které mohou vyžadovat celou škálu aktivit) s **výsledky** (dopady výstupů na potřeby občanů, pro které byly adresovány).

V Anglii komise pro inspekci sociální péče užívá hvězdicovou škálu výkonových ukazatelů k hodnocení služeb zajišťovaných místními orgány. Klíčová část posuzování je zaměřena právě na **výkonové ukazatele**. Ty poskytují pohled na to, jak místní samospráva zajišťuje služby svým obyvatelům a upozorňují, zda došlo k pokroku, zda místní samospráva zlepšuje své služby a dosahuje při poskytování sociálních služeb národních cílů. I když zpráva EK konstatuje, že je příliš brzo na hodnocení výsledků této metody, je taková snaha o objektivizaci sympatická. V tomto srovnání je naše inspekce zaměřená spíše na procesy než na výsledky a objektivní nástroje hodnocení jí chybí. To souvisí s naší legislativou, která inspekci pokládá za úřední výkon v rámci správního řádu.

Benchmarking: Je definován jako metoda jak najít a implementovat dobrou praxi. Může být aplikován na různých úrovních. Často se zajímá o to, jak procesy a aktivity transformují vstupy do výstupů. Používá se na porovnávání výkonů různých organizací nebo na určování specifických výkonostních norem a standardů, kterých má být dosaženo.

Hodnocení výstupů: V tomto případě hodnocení není omezeno pouze na proces, ve kterém jsou vstupy převáděny na výstupy, ale

zabývá se dopadem výstupů na veřejnost. To vyžaduje vhodné hodnotící instrumenty a není to přímočarý proces. Politika hodnot a cílů, kterou služba uskutečňuje, zrovna tak jako povaha informací sbíraných při hodnocení různých opatření, může vyvolat vzrušené diskuze a vyzníť nakonec kontroverzně.

Vstup nástrojů měřících výkon na pole sociálních služeb představuje zlepšení posuzování efektivnosti a nikoliv pouze výsledků jednotlivých procesů. Ovšem takový přístup není bez rizika, protože hodnocení účinnosti může být metodologicky obtížné a politicky zneužitelné. Existuje nebezpečí přílišného zaměření na výstupy, obzvláště, je-li výkonnost měřena v kvantitativních hodnotách. Například, jsou-li hodnoceny finanční výdaje bez souvislosti, zda jsou služby dostatečným způsobem adresovány těm, kteří je potřebují. Jinak řečeno, hodnocení výsledků může vést k efektu „odštěďování smetany“, tedy k selekci takových dat, které podpoří politicky žádoucí pozitivní hodnocení, bez ohledu na to, zda služby opravdu uspokojí potřeby těch, kteří je dostávají: „Podívejte se, jak jsme dobří, když naše radnice vynakládá na službu pro občany tolik milionů!“

➤ Orientace na uživatele

Cílem je zvýšit kvalitu a efektivnost, zejména ustanovením přímé zpětné vazby mezi uživateli a poskytovateli. Dalším cílem je zvýšení samostatnosti uživatelů a využití jejich participace na společenském životě. To vysvětluje, proč moderní strategie podporují přístup k sociálním právům a usilují o zvýšení orientace na uživatele a o jeho autonomii.

Existují rozdílné modely jak zahrnout uživatele do procesu poskytování služeb. Uživatel může být chápán jako občan disponující svými právy (**welfaristický přístup**) nebo jako spotřebitel uplatňující volbu (**spotřebitelský přístup**), případně jako koproducent, který ovlivňuje způsob poskytování služby (**participační přístup**). V praxi

„Welfarismus“	„Spotřebitel“	„Participace“
Hierarchické uspořádání systému služeb Snaha o úplné pokrytí službami Uniformní služby Stejné standardy pro všechny Výbory a komise pro řízení služeb společností Kontrola kvality státními inspekcemi Důraz na lidská, pacientská, uživatelská práva	Konkurence Individuální výběr Průzkum trhu Vouchery Spotřebitelská orientace Spotřebitelský lobbying Ochrana spotřebitelů	Kolektivní svépomoc Dobrovolnictví Podpora uživatelů a poskytovatelů na komunitní bázi Podpora místního zakotvení Orientace k posílení postavení uživatelů Více uživatelské kontroly nad poskytováním služby Více dialogu s uživatelem

(II. část)

dobrého řízení

bývají užívány strategie, které jsou mixem těchto rozdílných modelů.

Legislativní zavedení povinností pro poskytovatele služeb zacílené na posílení uživatelských práv koresponduje s welfaristickou logikou. To je například přístup Francie na poli pobytových služeb.

Systém s přímými platbami uživatelů, kteří jsou vybaveni individuálním příspěvkem umožňujícím vybrat si mezi různými nabídkami, je typický spotřebitelský přístup. Tato možnost existuje v několika členských státech: ve Velké Británii, v České republice, v Holandsku, v Rakousku a v Německu, zejména na poli dlouhodobé péče.

Už jen letmý pohled na tabulku ukazuje, že v České republice se uplatňuje také silný „welfaristický“ přístup. Je otázkou do diskuze, kdy rozdílné přístupy uplatňované v rámci jednoho systému služeb působí synergicky a kdy mohou být v kolizi.

Příklady participativního přístupu nacházíme tam, kde jsou uživatelé přímo zapojeni do managementu služeb. Účastní se například v orgánech, které rozhodují o rozpočtu. To je případ péče o děti v Itálii, kde rodiče hrají v systému poskytování služeb významnou roli.

Je zřejmé, že modely postavené na nových principech počítají s informovaným a samostatným uživatelem. Takový předpoklad však často odporuje na sociálním poli realitě. Zpráva EU upozorňuje, že příjemcům služeb chybí nezbytné informace, aby mohli učinit skutečně informované rozhodnutí (o svých potřebách, o poskytovatelích, o jejich možnostech, o úrovni kvality atd.). Bylo by fér dodat, že uživatelé mohou chybět i kompetence s informacemi smysluplně zacházet, přičemž přísně ekonomické pojetí trhu předpokládá informovaného zákazníka, který se chová racionálně. Závěr je zřejmý: aby mohla být orientace uživatele alias „spotřebitele“ efektivní, musí systém zahrnovat nezbytné podpůrné mechanismy a služby. Bez fungující podpory je uživatelský přístup pouhou proklamací.

➤ Integrace služeb

Integrace znamená koordinaci při poskytování určitého rozsahu služeb příjemcům. Bývá často implementovaná skrze „integrovanou

bránu služeb“ a nebo „základnu služeb“, která často činí přístup ke službám uživatelsky přátelský. Jako příklad integrace služeb je sloučení právního a sociálního poradenství pro zadlužené osoby. V některých zemích existuje integrace zdravotních a sociálních služeb pro osoby závislé na drogách.

Jiný příklad může být z oblasti dlouhodobé péče, kde posun k integrované péči pro seniory je důležitým modernizačním trendem. Původní fragmentace na specializované služby zdravotnické a sociální je důsledkem historických okolností. Příklady takové integrace můžeme najít v Itálii. Diskuze pokračuje také v Holandsku, kde proběhla řada fúzí mezi poskytovateli home-care péče a pobytovými službami.

➤ Decentralizace

Pohyb od centrální státní odpovědnosti na úroveň lokální politiky je převažující tendencí ve všech členských státech. Myšlenka, že místní samosprávy mají lepší povědomost o potřebách jejich obyvatel než centrální vlády, zvyšuje naléhavost regionální autonomie. Dobrým důvodem decentralizace je rovněž hledání nákladové efektivity a výkonnosti. Avšak decentralizace by měla být současně doprovázena alokací dostatečných rozpočtových prostředků, jinak by rozdíly mezi regiony v ekonomických zdrojích měly negativní dopad na poskytování služeb. Přesto ve většině členských států EU zůstává převaha nástrojů sociální politiky v rukou centrálních vlád. Při budování víceúrovňového řízení jsou vlády konfrontovány s rozporem mezi přizpůsobením služeb místním potřebám a nutností zachovat univerzálnost sociálních práv pro občany celého státu. Druhý rozpor mezi lokální autonomií a centralizovaným rozpočtovým řízením se dotýká fiskální politiky státu.

Posledním tématem jsme se ocitli na poli **politické regulace služeb** ve veřejném zájmu. Tomuto tématu rád vyhradím prostor ve třetí, poslední části článku o evropských proměnách v některém z příštích čísel časopisu. Jakým způsobem se v Evropě vyvíjí spor veřejnoprávní regulace versus regulace tržní nebo jak členské státy přistupují k partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem, může být inspirací pro podobné diskuze u nás.

PhDr. Pavel Čáslava

senátor Senátu PČR

a předseda etické komise APSS ČR

Velkoobchod se zdravotnickým materiálem

Výdejna zdravotnických potřeb

Specialista na hygienické pomůcky pro inkontinenci

PROFESIONÁLNÍ SYSTÉM SLUŽEB

PRO

PROFESIONÁLY

Pro poskytovatele sociálních služeb:
široký zdravotnický a hygienický sortiment, rychlost, kvalita, bonusový systém, programy stálé podpory

Pro uživatele služeb:
Celoroční sponzorské aktivity

Pro pracovníky služeb:
specializované a certifikované vzdělávací programy

www.inkontinence.info, www.mkmarket.com

Pečovatelská služba

James edition

Je nejrozšířenějším počítačovým informačním systémem pro terénní sociální služby v ČR

Při pořízení IS do 30.9.2009 je při předložení tohoto inzerátu pro Vás připravena **sleva 15%**

Bližší informace na
www.pecovatelska.cz
info@pecovatelska.cz
tel.: 603 325 525

Rádi Vám zašleme demoverzi nebo přijedeme program předvést

Canisterapie

Pes jako součást sociálních služeb

Jak řekl Jeffrey Mason, pes a člověk mohou vytvořit tak silný vztah proto, že dokážou vzájemně pochopit své citové reakce.

Pes má možná větší radost ze života než my a tento pocit z něj vyzařuje natolik silně, že se z něj těšíme i my, lidé.

Jeden z mnoha citů, které vyjadřují harmonické soužití člověka a psa, jejich vzájemnou potřebnost a prospěšnost, nás zavede na následujících řádcích do světa canisterapie. Pozitivní až léčebné působení zvířat na lidi či asistence zvířat v procesu vzdělávání a sociální práce jsou nazývány zooterapií či animoterapií. Ty mohou mít mnoho podob, a to nejen z hlediska používaného zvířete. Termín canisterapie je mezi laickou i odbornou veřejností již pevně zakotven ve smyslu podpůrných činností s využitím psů v oblasti sociální práce, vzdělávání i rehabilitační péče. Jako typ samostatné zdravotní terapie však canisterapie zatím uznána nebyla. Řada organizací pracuje tedy s legislativně přijatelným pojmem „canisterapie – aktivity se psem“.

Speciálně připravení a testovaní psi jsou úspěšně využíváni při aktivní či pasivní interakci s člověkem pro navození jeho psychické, fyzické a sociální pohody i ve Sdružení „Piafa“ ve Vyškově. Tato organizace má registrovány tři sociální služby, dle ZSS spadající do oblasti služeb sociální prevence. Prostřednictvím nestátního zdravotnického zařízení poskytuje Piafa klientům i zdravotní rehabilitační péči.

Spektrum cílových skupin klientů, kde canisterapie nalézá své uplatnění, je velmi široké. Od aktivizace rodin s nejmenšími dětmi, přes teenagery či dospělé s různou povahou handicapu až po seniory. Při poskytování služby metodou canisterapie je nezbytná spolupráce týmu odborníků. Standardním postupem je nejprve setkání klienta se sociálním pracovníkem, kdy úvodní rozhovor směřuje od problému klienta k možnostem pomoci, a tedy k následnému uzavření kontraktu na výkon sociální služby. Průběh služby koordinuje a vykonává s klientem jeho klíčový pracovník a do procesu vstupují vedle sociálního pracovníka i další odborní pracovníci dle potřeb uživatele (psycholog, pedagog, fyzioterapeut, ergoterapeut, logoped, pracovní terapeut a další). Součástí týmu se může stát také pes nebo skupina psů, pokud je tedy sociální služba poskytována metodou canisterapie. S ohledem na SQ poskytování služeb má i na canisterapii organizace zpracovanou metodiku, která řeší práci s jednotlivcem i sku-

pinou uživatelů. Osobní cíle uživatelů, kdy lze využít canisterapii, se týkají zejména rozvoje či udržení pohyblivosti, posílení či udržení samostatnosti a schopnosti sebeobsluhy, pohybové koordinace, procvičování či zlepšení úchopu, procvičování paměti a udržení mentální činnosti, zachování kontaktu s tím, co se děje např. mimo domov či pobytové zařízení, zprostředkování nových informací, zlepšení a rozvoj komunikačních dovedností, zlepšení rovnováhy či prohrátí a uvolnění svalového napětí.

Pes je ideální kamarád pro motivaci k pohybu a komunikaci. Chce být hlazen a česán, rád přináší hrozený míček a také vycházky ve dvou jsou příjemnější. Ležící klient se musí posunout, otočit, udělat psovi místo ve svém lůžku pro společně strávenou chvilku. Pro rozvoj jemné motoriky je možné připínat různé obojky, vodítka dle barev a využívat i různé postroje a batůžky připevněné na zádech psa (rozepínání zipu, patentu, rozvazování šňůrek apod.). I puzzle, domino a pexeso může hrát člověk se psem (za asistence terapeuta), a procvičování paměti je docíleno. Při speciální technice polohování dochází nejen k prohrátí a uvolnění svalového napětí, ale také k emočnímu vyladění, odreagování a navození příjemných pocitů. Zde je možné použít i prvky aromaterapie. Pro nácvik koordinace pohybu a orientace v prostoru lze úspěšně používat pomůcky v různých barvách (též např. čísla, písmena) a tvarech. Na louce, ale i v prostorách budovy, mohou klient se psem společně zdolávat různé překážky a sportovní formou agility uživatele služeb velmi bavit.

V České republice je celá řada organizací i jednotlivců – dobrovolníků, kteří nabízejí a provádějí canisterapii. Je však nutné říci, že dobrá vůle a srdce na dlaní mnohdy nestačí. Odborně

připravený pes se složenými CT zkouškami v kontrolovaném dobrém zdravotním stavu, kvalifikovaný vodič psa, který je schopen úzce spolupracovat s terapeutem či jiným odborníkem, jež má uživatele služeb v péči, jsou nutností. Nesmí se zapomínat ani na zajištění welfare psa (dobrý odpočinek, fyzická i psychická kondice psa), vhodnost prostředí výkonu služby, dodržování průběhu a hodnocení jednotky dle cílů klientů a SQ sociálních služeb. Pokud si zařízení najímá canisterapii od jiného subjektu či osoby, vždy by měl být u jejího výkonu přítomen stálý pracovník, jež je za klienty odpovědný a dobře je zná.

Závěrem tohoto kratičkého příspěvku snad již jen konstatování, že podaná psí tlapka a bezmezně oddané psí oči dokáží být pro děti i dospělé obrovským impulsem a chutí do života. Všem pomáhajícím tlapkám tak patří velké poděkování za spolupráci s námi terapeuty.

Jana Podrápská – Sdružení „Piafa“ ve Vyškově
www.piafa.cz

MoliCare Mobile®

Dobrý noční spánek

Dobrý noční spánek navzdory inkontinenci: extra účinné inkontinenční kalhotky MoliCare Mobile® nyní přináší ještě větší pohodlí a spolehlivější ochranu.

NOVÉ

Dokonale sedí
Přizpůsobí se každému
a neomezují
v pohybu.

**Pohodlné
a prodyšné**
Díky novému
jemnému materiálu.

Extra savé
Spolehlivá ochrana
díky třívrstvému
savému jádru.

Dobrý noční spánek je pro většinu lidí samozřejmostí – ale ne pro všechny. Ti, kteří trpí slabostí močového měchýře, potřebují v noci spolehlivou ochranu, díky níž mohou zapomenout na problémy s inkontinencí. S nově navrženými inkontinenčními kalhotkami MoliCare Mobile® se klidný noční spánek může opět stát každodenní skutečností.

Na trhu sice existuje spousta vhodných inkontinenčních pomůcek, ale mnozí lidé, jichž se tento problém týká, si přesto nejsou jisti, zdali jim určité produkty poskytnou takovou ochranu, jakou opravdu potřebují. Chtějí něco, co jim zajistí dokonalou jistotu a bezpečí i ve spánku. Nově navržené inkontinenční kalhotky MoliCare Mobile® mají zlepšenou účinnost a poskytují mnohem větší pohodlí. Inovovaná verze přináší skutečně dlouhotrvající ochranu a zajišťuje nerušený a klidný noční spánek.

S ohledem na potřebu větší jistoty v průběhu noci má trojvrstvé absorpční jádro inkontinenčních kalhotek MoliCare Mobile® zvýšenou kapacitu a integrovaný neutralizér zápachu. Kromě toho jsou kalhotky vyrobeny z měkkých a prodyšných materiálů, které jsou příjemné na omak. Na dlouhé hodiny se postarají o zdravé mikroklima pokožky. Extra účinné inkontinenční kalhotky MoliCare Mobile®: zdravý noční spánek ještě nikdy nebyl tak pohodlný.

Klidný a bezpečný spánek s pocitem opravdového pohodlí
Inkontinenční kalhotky MoliCare Mobile® lze nosit jako běžné prádlo.
Díky svému vylepšenému tvaru dokonale sedí a každému nabízí jedinečné pohodlí, aniž by sklouzávaly.

MoliCare Mobile®

Supervize

v sociálních službách

Mgr. Marie Hronová

Původní význam slova „supervize“ pochází z anglického ekonomického prostředí a znamená „dohlížení“ či kontrolu. Již samotné slovo *super* symbolicky naznačuje pozici „nad“. K tomu přistupuje fakt, že supervizorem bývá obvykle odborník s delší praxí, vyšším titulem, s publikační činností, vyšším věkem apod., než jsou supervidovaní. Supervize v pomáhajících profesích, tedy i sociálních službách, má přece jen odlišnou povahu, než je kontrola a dohled. Jde o formu učení v bezpečném, laskavém a tvořivém prostředí, kde je v popředí spíše podpůrná než kontrolní funkce.

V odborné literatuře existuje celá řada definic supervize. Např. V. Robinsonová (1949) definuje supervizi v oblasti sociální práce jako „vzdělávací proces“. Později Kadushin (1975) přidal k funkcím supervize funkci expresivně podpůrnou. To znamená, že se zaměřil na obnovu osobnosti pracovníka tím, že mu poskytne emoční podporu.

Definice: Supervize je organizovaná příležitost k reflexi toho, jak jinak rozumět, jaké zaujímat postoje a jak jednat v situacích s kolegy a klienty, s cílem zvyšovat svou profesionální kompetenci. (Z. Havrdová)

» Co je supervize?

Supervize je setkání pracovníků (supervidovaných) se supervizorem. Při otevřeném rozhovoru se probírají obtížné situace v práci s klienty. Častou potřebou supervidovaných je přesvědčit se, že pracují dobře, ve prospěch klienta. Supervizor nabízí pohled zvenčí, přináší své zkušenosti, doporučení. V případě potřeby nabízí vzdělání, ukazuje propojení teorie s praxí. Cíle v supervizi mohou být krátkodobé, např. získání jistoty při práci s určitým typem klientů, nebo dlouhodobé, např. osobnostní rozvoj pracovníků, podpora rozvoje organizační kultury. Hlavním nástrojem supervize je vytvoření prostoru pro reflexi pracovní činnosti a pracovního kontextu v bezpečném prostředí supervizního vztahu a podpora procesu učení a změny. Bezpečné prostředí a vztah se týká jak supervizora a supervidovaných, tak supervidovaných mezi sebou. Vytvářejí se postupně, na základě přípravy a vyjednávání kontraktu a opakovaných dobrých společných zkušeností. V této půdě se pak daří reflexi. Kdo se účastní supervize, potřebuje čas a zkušenost, aby se otevřel, získal důvěru a naučil se supervizi využívat pro sebe tak, jak potřebuje. Proto je supervize v optimálním případě záležitostí dlouhodobou a pravidelnou.

Supervize ve srovnání s řízením detailněji a hlouběji pracuje s osobní motivací všech zúčastněných, s jejich potřebami, fantaziemi, pocity i vzájemnými vztahy.

Dává prostor tomu, s čím přicházejí pracovníci sami – zdola. Umožňuje tak objevení skrytých překážek a faktorů, které práci brzdí, i využití zdrojů, nápadů a potenciálů zúčastněných. Může přispívat k lepší motivaci pracovníků, ke zlepšení spolupráce na pracovišti, stejně jako k otevření problémů, o kterých se dosud nemluvalo. To je mnohdy velmi křehký a náročný proces, a proto je nutné, aby probíhal v dobré tvůrčí atmosféře, která bude co nejméně pro účastníky ohrožující.

» Příklad „nevhodné supervize“

„Nikdy jsme supervizi neměli, až nyní k nám náš vedoucí poslal supervizora (nějaký psychiatr – známý jeho ženy). Prý to musí být kvůli inspekci. Nechápe, co jsme tam měli dělat, stejně si vše říkáme u kafe. Je to zbytečné vyhazování peněz a stejně se nic nezmění. Navíc jsme se doslechli, že vše, co jsme na supervizi řekli, se vedoucí dozvěděl a prý z toho vyvodí důsledky.“

Standard 10e říká, že vedení organizace musí zajistit pracovníkům podporu externího nezávislého odborníka. Výraz „podpora“ napovídá, že je určena k naplnění potřeb pracovníků, které znají především oni sami. Jde o skutečné privilegium pracovníků pomáhajících profesí, kteří jsou pod zvláštním emočním tlakem a zátěží lidské nouze, s níž se dennodenně setkávají ve své profesi.

Pracovníci, kteří pracují v zařízeních sociálních služeb, jsou vystaveni velkému nároku. Musí si během krátké doby vytvořit pozitivní vztah ke všem klientům, kteří k nim přicházejí. K velké zátěži pak patří udržet profesionálně dobrý vztah i ke klientům, kteří o nás vlastně nestojí, kteří nám denně říkají, že je to tu hrozné a zlobí se na osud, že skončili tady. I pokud klient není od začátku negativistický, může nám kontakt s ním vyvolávat řadu obtíží. Jsme v přístupu

» Pro týmovou supervizi je dobré, když supervizor svým přístupem otevřeně reprezentuje vlídnou a pevnou autoritu, se kterou lze lidsky mluvit o své práci.

k nim ovlivnění životní zkušeností, připomínají nám naše těžká období. K této zátěži se přidává často i horší zátěž z nevyjasněných a mnohdy problematických vztahů ke kolegům, nadřízeným i podřízeným. Tyto okolnosti spolu s přetížením mohou podpořit vznik burn-out syndromu u pracovníků. Povinnost vedení zajistit supervizi organizačně i finančně je v zahraničí chápána jako vybojovaná výhoda. Bylo by proti smyslu supervize, aby se její chápání zvrátilo v jakýsi bič na zaměstnance, s nimiž vedení není spokojeno.

» Druhy supervize

Supervize má svá pravidla, postupy a funkce. Supervize může být rozdělena na interní nebo externí podle role supervizora. Interní supervizi rozumíme takovou, kde je supervizor interním zaměstnancem organizace, v níž supervizi provádí. Za externí supervizi označujeme takové uspořádání, kde supervizor není zaměstnancem organizace, není zde vztah nadřízenosti nebo podřízenosti vůči supervizantům.

Další rozdělení je podle toho, s kým je supervize prováděna. Může být individuální, skupinová a týmová.

Podle faktoru zaměření je supervize případová, rozvojová, poradenská a programová.

Podle způsobu práce můžeme supervizi ještě rozlišit na administrativní, výukovou a podpůrnou. Supervize může být prováděna pravidelně, příležitostně nebo v krizové situaci.

» Supervizní kontrakt

Pracovní vztah mezi supervizorem, týmem a organizací je vymezen kontraktem, který se může graficky znázornit jako rovnostranný trojúhelník. S pracovním týmem či jednotliv-

cem uzavírá supervizor supervizní dohodu. Pro zajištění ochrany týmu i supervizora je nutné vymezit jasná pravidla mezi třemi subjekty zaangażovanými v supervizi, a to: vedením organizace, supervizorem a týmem. Supervize předpokládá rovnocenný vztah všech zúčastněných. V supervizní dohodě jsou vyjasněna pravidla supervize, např. pravidlo mlčenlivosti, předávání informací, o čem supervize budou, čeho chce tým (jednotlivec) v supervizi dosáhnout.

» Supervizí proces

Supervize, tak jako pomáhání, není přímočarý proces a je dokonce ještě složitější než práce s klienty. Supervize může podporovat zájem o profesní rozvoj u supervizantů a může předcházet syndromu vyhoření. Supervizní proces pomáhá při prozkoumávání způsobů práce s klienty, věnuje se emocím, které mohou vzniknout v důsledku empatické práce s klienty, ale i důsledkům ne zcela empatické práce s klienty. V supervizi jsou konzultovány otázky podle přání supervizovaných. Supervizor může nabízet nové směry konzultací, ale je vždy na rozhodnutí pracovníků, zda supervizorovy návrhy přijme či nikoli. Získat dobrou supervizi není jednoduché.

» Supervizor

Supervizor je člověk, který nabízí spolupráci na úrovni dvou kolegů, rovnocenných partnerů. Může působit jako školitel, rádce, průvodce obtížnou situací či případem, jako ochránce či zdroj podpory a jistoty. Supervizor používá metody práce odvíjející se od jeho vzdělání, původní profese, psychoterapeutického výcviku a praktických zkušeností. Pro dobrý průběh supervize může přispět i vhodný výběr supervizora.

Dobré je při jeho výběru zohlednit několik oblastí:

1. **vzdělání v supervizi** – v ČR je několik možností:
 - VŠ - FHS UK – Supervize a řízení v sociálních a zdravotnických zařízeních
 - dlouhodobý výcvik v integrované supervizi
 - další dlouhodobé výcviky pořádané vzdělávacími a výcvikovými organizacemi (Remedium, Diakonie)
2. **původní kvalifikace** – supervize je zpravidla další specializací. Mezi supervizory naleznete lékaře, psychology, sociální pracovníky, psychoterapeuty.
3. **výhodou je znalost konkrétní problematiky** – pokud se supervizor pohybuje v praxi a zná problematiku konkrétní skupiny klientů, konkrétního prostředí, je to vždy výhodou. Není to ale nutností.
4. **transparence supervizora** – sdílení vlastních zkušeností i úskalí aktuální práce může při vhodném načasování a míře přispět ke snížení přítomných obav ze selhání a hrozícího studu spojeného s otevřeným sdílením své práce s klienty. Každý supervizor má jistě svůj optimální obraz o své roli, myslím ale, že pokud to situace umožňuje, je pro týmovou supervizi dobré, když supervizor svým přístupem otevřeně reprezentuje vlídnou a pevnou autoritu, se kterou lze lidsky mluvit o své práci.

Mgr. Marie Hronová, supervizor
hronova.m@seznam.cz

Supervize z Domova Na Hrádku věnované kreativní výtvarné technice koláží, která měla zadání: "Já a moje profese".

Jak se točil:

Ve dnech 4. – 6. června 2009 proběhl v pražském Divadle Palace 3. ročník mezinárodního festivalu MENTAL POWER PRAGUE FILM FESTIVAL, pořádaný o. s. Hendaver Praha, jehož hlavní myšlenkou je vytvořit podmínky pro uměleckou seberealizaci lidí s postižením a podílet se tak na jejich duševním rozvoji. V letošním ročníku se prezentovalo 17 filmových snímků, v nichž herecké role ztvárnili lidé s mentálním a kombinovaným postižením z České republiky i ze zahraničí.

Ústav sociální péče v Těchobuzi se společně s regionální televizí RI Vysočina prezentoval snímkem natočeným na motivy knihy A. de Saint-Exupéryho Malý princ, který se podařil natočit za finanční spoluúčasti kraje Vysočina, Asociace poskytovatelů sociálních služeb a řady dalších sponzorů. Záštitu nad tímto dílkem převzal prezident APSS ČR pan Jiří Horecký.

Film byl vyroben v česko-polsko-slovenské koprodukcii společně s Domovem sociální starostlivosti v Zavare na Slovensku, Domovem pomoci společné v Krakově v Polsku a Ústavem sociální péče v Křižanově.

Samotnému natáčení předcházelo pět týdnů intenzivních příprav. Vzhledem k tomu, že na natáčení filmu přijeli i naši přátelé ze Slovenska a z Polska, bylo nutné zabezpečit pro ně stravování a ubytování. Byl napsán scénář, vybrána místa natáčení, vytvořeny kostýmy, rekvizity. Proběhl casting na obsazení hereckých rolí, a to jak v České republice, tak i v obou zahra-

ničních ústavech. Herci a jejich asistenti dostali v první fázi za úkol velmi dobře se seznámit s předlohou filmu, půvabným příběhem A. de Saint-Exupéryho, Malým princem. Samotný scénář dostali k dispozici až těsně před natáčením a pracovali s ním až přímo na „place“. To nám zaručilo spontánnost herců při vytváření svých hereckých rolí.

Natáčecí den začínal organizační schůzkou filmového štábu z televize RI, organizátorů programu, asistentů herců, řidičů, kostymérů a maskérů a dalších lidí, kteří se na programu podíleli. Režisér filmu Jirka Svoboda a hlavní kameraman Štefan Vidovič na těchto schůzkách prezentovali také nahrubo sestříhané scény, které se natočily v předchozím dnu, aby měli všichni možnost vidět výsledek předcházející práce. A pak již začalo natáčení. Herci i ostatní členové realizačního týmu k uloženým úkolům přistupovali velmi zodpovědně, každý ze zúčastněných se snažil odvést perfektní práci. Přesto jsme museli i na place improvizovat, například když se ukázalo, že představitel Malého prin-

ce má skutečný strach z kolejí, po kterých má přejít, a je třeba mu přímo na místě poskytnout podporu a čas, aby se této obavy zbavil, nebo je nutné změnit místo natáčení scény s růží, které mělo být v Chýnovských jeskyních, ale představitelka role nedokázala překonat obavu z uzavřených prostor. I počasí si s námi pohrálo. Setkání s liškou se mělo původně odehrát na kouzelném místě u tří starých lip. Přivezli jsme rekvizity, mezi které patřila i replika kamenné zídky, a herci se oblékli do kostýmů. Připravily se kamery, světla a zvuková technika. V okamžiku, kdy jsme měli spustit natáčení, se zvedl silný vítr, který natolik pomuchlal hercům kostýmy, že nebylo možné natáčet. A protože neustával, nezbylo nic jiného, než najít k natáčení jiné místo v závětrí, odstěhovat rekvizity, techniku, převést herce a jednoduše začít zase od začátku. Důležité bylo také to, aby herci měli možnost si od natáčení průběžně fyzicky i psychicky odpočinout, protože práce na filmu byly velmi intenzivní a náročné. Proto každý natáčecí den byl rozčleněn na čas filmování, čas odpočinku

a doprovodné programy. V rámci doprovodných programů mohli herci své zážitky promítnout do výtvarné činnosti prostřednictvím koláže a obrázků, byl pro ně připraven program zooterapie včetně jízdy na koni, navštívili Český Krumlov, prohlédli si Chýnovské jeskyně, město Tábor, telčský zámek a jedno příjemné odpoledne prožili na pikniku na Šelmburku. Zážitkem byla také návštěva televizního studia v Pelhřimově.

Samotné natáčení filmu uzavřela poslední klapka a dotočná, slavnostní večer, na kterém mohli všichni účastníci natáčení a pozvaní hosté shlédnout první výsledky. Odpromítány byly všechny scény filmu, ještě v podobě prvního zrození. Ale již v tento den z nich měli všichni velkou radost. Pozvání na dotočnou přijali mimo jiné vzácné hosty také hejtman kraje Vysočina, pan Jiří Běhounek, prezident APSS ČR pan Jiří Horecký a radní kraje Vysočina pan Petr Krčál, kteří všem hercům poblahopřáli k úspěšnému dokončení natáčení.

A pak již následovalo intenzivní třítydenní období střihání natočeného materiálu, výběru hudby, zvukařské práce, titulkování filmu v češtině a pro potřeby festivalu i v angličtině. Největší díl práce v této fázi odvedl filmový štáb v čele s Jirkou Svobodou. Zúčastnila jsem se korepetic nastříhaného materiálu a musím říct, že odvedli obrovský kus práce. S filmem se doslova „mazlili“, stále nebyli spokojeni a stále měli pocit, že je třeba něco upravovat, dokončovat, doladovat. Myslím, že na výsledku je jasně patrné, že tento film skutečně vznikl s láskou. Ve dnech 4. – 6. června 2009 jsme se konečně dočkali. O den dříve se opět sešel celý filmový štáb, tentokrát v Praze, aby se zúčastnil Mental Power Prague Film Festivalu a zabojoval o ceny.

Celý festival byl nádherným zážitkem. Již průběh prvních dvou dnů byl poznamenán napětím, který z filmů získá cenu poroty, protože řada snímků, které se na festivalu prezentovaly, byly velmi zdařilými dílky.

Na festival přijeli i naši přátelé z Polska a ze Slovenska a prožili s námi v Praze tři krásné dny. Do Prahy jsme dorazili již v předvečer zahájení festivalu a využili času, abychom mohli navštívit představení Křižíkovy fontány a prohlédnout si areál Pražského výstaviště. V prvním dnu festivalu v dopoledních hodinách jsme jim mohli ukázat krásy našeho hlavního města. Navštívili jsme Pražský hrad, Zlatou uličku, Daliborku. Odpoledne jsme prožili na festivalu, kde se v prvním festivalovém dnu promítal i náš film. Naši herci z rukou primátora města Prahy pana Pavla Béma převzali certifikát potvrzující účast na festivalu.

Po skončení promítání proběhla autogramiáda našich herců a večer zakončil koncert skupiny Nightwork, který celý prožitý den obohatil o nádherný pocit ze skvělé atmosféry, kterou se členům skupiny podařilo vytvořit.

Dopoledne druhého festivalového dne jsme si prohlédli krásy Starého města. Prošli jsme se

po Petříně, poslechli Loretánské zvonky, prohlédli Staroměstské náměstí s orlojem, zavítali na Karlův most a nakonec se poklonili Pražskému jezulátku. Odpoledne jsme opět prožili v Divadle Palace, abychom podpořili a současně měli možnost vidět filmy, které natočili ostatní účastníci. Večer byl zakončen velmi očekávaným koncertem skupiny Děda Mládek Illegal Band. Čas velmi rychle utíkal a před námi byl poslední festivalový den, který byl s velkým napětím očekáván. Již se dostavovala také únava z prožitých dnů, a tak jsme dopoledne vyrazili do pražské zoologické zahrady, abychom zde strávili příjemné klidné odpoledne.

Po něm již následovaly přípravy na Galavečer. Před divadlem naše herce čekal červený koberec a v divadle přísná porota. Celý večer modeloval Tomáš Hanák a v rámci doplňkového programu vystoupily umělecké soubory z České republiky a z Francie, které vytvořili lidé s mentálním postižením. Jejich vystoupení bylo hlubokým kulturním zážitkem, ať již šlo o vystoupení Alexandrovců z Tuchořic, tanečního dua z Ostravy nebo pěvecký sbor z Francie.

A již došlo k tolik očekávanému vyhlášení výsledků. Porota, která udělovala ceny, byla devítičlenná. Předsedkyní poroty byla paní Věra Chytilová, režisérka, členy poroty se stali producent Petr Vachler, textař Michal Horáček, herečky Eva Holubová a Tatiana Vilhelmová, ředitel centra sociálních služeb Arpida v Českých Budějovicích Jiří Janovský, prezident Národní rady zdravotně postižených Václav Krása, ředitel Centra sociálních služeb Praha Tomáš Ján a paní Anna Kopecká, šéfredaktorka časopisu PLUS 21.

V rámci festivalu bylo vyhlášeno deset kategorií – Cena za nejlepší kameru, Cena za nejlepší

scénář, Cena za mluvené slovo, Cena za nejlepší vedlejší ženskou roli, Cena za nejlepší vedlejší mužskou roli, Cena za nejlepší hlavní ženskou roli, Cena za nejlepší hlavní mužskou roli, Cena Taťány Kuchařové, Zvláštní cena poroty a Hlavní cena festivalu. Do každé kategorie byly nominovány tři filmy, z nichž jeden získal cenu kategorie.

Film Malý princ byl nominován do čtyř kategorií: na Cenu za vedlejší mužskou roli, kterou ztvárnil slovenský herec Josef Babej v roli pilota, na Cenu za vedlejší ženskou roli, kterou ztvárnila polská herečka Anna Kasprzyk, na Zvláštní cenu poroty a Hlavní cenu festivalu. Z festivalu si nakonec odvezl Cenu za vedlejší ženskou roli a Zvláštní cenu poroty. Radost jsme měli umocněnou ještě faktem, že z pohledu počtu nominací a získaných cen byl Malý princ nejúspěšnějším filmem festivalu. Radost z nominací a získaných cen byla nepopsatelná. Všichni aktéři byli právem hrdí na výsledek své práce.

Po skončení hlavního programu Galavečera následoval raut. Celý večer končil před půlnocí a do hotelu se všichni vraceli unavení, ale šťastní. Ráno přišlo loučení, které provázely i slzičky, a všichni jsme se rozjeli domů. A co je nejdůležitější? Festival splnil svůj cíl. Lidé s mentálním postižením měli možnost aktivně zažít prostředí filmových festivalů se vším, co k tomu patří.

Závěrem bych ráda poděkovala všem, kteří nám pomohli tento film natočit a tím umožnit našim klientům, aby mohli tyto nádherné tři festivalové dny prožít.

Simona Tomanová, ředitelka ÚSPMP Těchobuz

Evropský rok

proti chudobě a sociální

Evropský rok boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení (dále jen „Evropský rok 2010“) byl vyhlášen společným rozhodnutím Evropského parlamentu a Evropské rady č. 1098/2008/ES ze dne 22. října 2008. Jeho hlavní cíl spočívá v opětovném potvrzení původního politického závazku Evropské unie vyjádřeného při zahájení Lisabonské strategie, a to rozhodným způsobem ovlivnit odstranění chudoby do roku 2010. Tato aktivita časově spadá do ukončení desetileté strategie EU pro hospodářský růst a zaměstnanost a tematicky souvisí rovněž se sociální agendou Evropské komise na léta 2005 – 2010, kde je téma boje s chudobou a sociálním vyloučením jednou z priorit. Evropský rok 2010 má vazbu i na aktivity mezinárodních organizací, především Organizace spojených národů (Rozvojové cíle tisíciletí, vyhlášení druhé dekády OSN za odstranění chudoby – 2008 - 2017).

Úkolem Evropského roku 2010 je zvýšit povědomí veřejnosti o chudobě a sociálním vyloučení v Evropě, znovu potvrdit význam sdílené zodpovědnosti všech aktérů a zapojit nejen osoby v rozhodovacích pozicích, ale také širokou veřejnost a soukromé subjekty. Evropský rok 2010 by měl posílit politiku aktivního začleňování jako prostředek pro předcházení chudobě a sociálnímu vyloučení a napomoci při prosazování osvědčených postupů v této oblasti prostřednictvím výměny zkušeností a příkladů dobré praxe mezi zeměmi EU. Evropský rok 2010 bude sledovat čtyři základní priority:

- 1) uznání práva lidí žijících v chudobě na důstojný život
 - 2) zdůraznění odpovědnosti každého jedince za boj proti chudobě
 - 3) podporu soudržnější společnosti
 - 4) opětovné potvrzení politického závazku EU bojovat proti chudobě a sociálnímu vyloučení
- Důležitost zaměření Evropského roku 2010 na chudobu a sociální vyloučení je v současné době umocněna nelehkým obdobím hospodářské recese. Přípravy na Evropský rok 2010 jsou zahajovány v době, kdy evropské státy čelí globální finanční a hospodářské krizi a jsou nuceny přijímat opatření proti jejím vážným dopadům v sociální oblasti, zejména růstu nezaměstnanosti, snižování příjmů a životní úrovně, neschopnosti platit finanční závazky a z toho vyplývajícím vyššímu riziku ohrožení chudobou atd. Evropský rok 2010 by měl prostřednictvím vhodných aktivit zvýšit informovanost o sociálním vyloučení a podpořit aktivní začleňování, jelikož důsledky hospodářské krize se týkají bez rozdílu všech.

Pro praktickou realizaci Evropského roku 2010 vydala Evropská komise strategický rámcový dokument „Priority a pokyny pro činnosti v rámci Evropského roku 2010“, kterými se bude řídit implementace Evropského roku 2010 jak na úrovni EU, tak na úrovni národní. Členské státy EU měly začátkem roku 2009 ustavit své vnitrostátní prováděcí orgány, jejichž úkolem bude organizovat účast států na Evropském roce 2010 a zabezpečovat koordinaci na národní úrovni, včetně zakládání partnerství s institucemi i partnery z občanské společnosti. Tyto orgány mají mít rovněž zkušenost se spravováním evropských finančních prostředků (národní aktivity Evropského roku budou totiž

až do 50 % spolufinancovány Evropským společenstvím). O vnitrostátním prováděcím orgánu rozhodla vláda České republiky dne 19. ledna 2009 usnesením č. 101/2009 a určila jím Ministerstvo práce a sociálních věcí (řešení problematiky chudoby a sociálního vyloučení spadá z převážné části do jeho kompetence) s tím, že k přípravě a realizaci projektu Evropského roku 2010 v České republice ministerstvo využije Komisi pro sociální začleňování – mezi-resortní poradní orgán. Komise je složena ze zástupců všech rozhodujících aktérů, kteří jsou zapojeni do řešení problematiky chudoby a sociálního vyloučení, tj. ze zástupců státní správy a samosprávy, sociálních partnerů, akademické obce a zastřešujících nevládních organizací zabývajících se touto problematikou. Složení komise zaručuje, že problematika chudoby bude nahlížena z různých pohledů a že by neměl být přehlédnut žádný její důležitý aspekt. V únoru 2009 započaly práce na přípravě Národního programu Evropského roku boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení. Komise pro sociální začleňování v průběhu února až března 2009 navrhla na základě analýzy nejpalčivějších současných problémů spojených s chudobou

boje ímu vyloučení

v České republice několik priorit pro Národní program Evropského roku 2010 a na svém zasedání dne 24. března 2009 provedla jejich konečný výběr.

Za priority Národního programu Evropského roku 2010 byly stanoveny:

- prevence sociálního vyloučení v důsledku předluženosti
 - přístup na trh práce osobám vzdáleným tomuto trhu – koncept aktivního začleňování
 - aktivizace územní veřejné správy při tvorbě a hodnocení národních a místních akčních plánů boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení
 - zvýšení úrovně vzdělanosti a tím konkurenceschopnosti chudých a vyloučených lidí na trhu práce
 - podpora přiměřeného bydlení sociálně ohrožených skupin + řešení bezdomovectví
- Národní program byl projednán vládou dne 20. 7. 2009 a poté zaslán příslušnému kontaktnímu místu pro Evropský rok 2010 v Evropské komisi, která jej posoudila a po menších úpravách schválila.

V současné době Ministerstvo práce a sociálních věcí připravuje vyhlášení veřejné zakázky

na informační kampaň Evropského roku 2010 a výzvu pro předkládání projektů k jednotlivým národním prioritám Evropského roku 2010. Projekty by měly naplňovat tyto principy:

- odstranění stereotypů, které se s chudobou a sociálním vyloučením pojí
- podporu otevřeného dialogu s aktéry zapojenými sociální události (chudobou/sociálním vyloučením)
- zohlednění různých aspektů chudoby
- aktivizace dobrovolnického sektoru

Jako nejvhodnější a klíčové aktivity Evropského roku 2010 se jeví zejména ty činnosti a akce, které problematiku chudoby a sociálního vyloučení uvedou do povědomí široké veřejnosti (patří k nim např. edukační a osvětové programy, metodiky, semináře, kulaté stoly a konference, místní a krajské akční plány sociálního začleňování, případové studie).

Celkový objem finančních prostředků určených na Evropský rok 2010 je limitován objemem prostředků, který bude na tyto účely v roce 2009 a 2010 vyčleněn ve státním rozpočtu v rozpočtové kapitole Ministerstva práce a sociálních věcí, a také finančními prostředky přidělenými Evropskou komisí. Na realizaci aktivit Evropského roku 2010 v České republice vyčlení Evropská komise prostředky ve výši 307 329 eur v korunovém ekvivalentu částky. Tato částka představuje až 50% z celkových uznatelných nákladů (výdajů) programu v rámci Evropského roku 2010 v České republice. Celkový rozpočet tedy může být až v hodnotě 614 658 eur v korunovém ekvivalentu částky. Největší část z tohoto rozpočtu bude určena na informační kampaň o Evropském roku 2010, která osloví jak nejširší veřejnost, tak jednotlivé cílové skupiny nejvíce ohrožené chudobou a sociálním vyloučením. Zvláště v současném nelehkém období světové hospodářské krize bude Evropský rok 2010 příležitostí k otevření široké diskuse o různých aspektech, podobách a příčinách chudoby a sociálního vyloučení, o možnostech a způsobech sociálního začleňování a v neposlední řadě též výzvou k větší aktivizaci a spolupráci všech činitelů, kteří mají rozhodující vliv na vytváření politik sociálního začleňování na všech úrovních.

PhDr. Dagmar Ratajová, Mgr. Jitka Laštovková

Odbor sociálních služeb a sociálního začleňování
MPSV ČR

Na sociální služby půjde víc peněz

Z tiskové zprávy MPSV ČR,
Praha 5. 8. 2009

800 milionů Kč navíc na sociální služby dostanou ještě v letošním roce poskytovatelé sociálních služeb. Na základě žádosti Vlády ČR tak dnes rozhodl Rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Ministr práce a sociálních věcí Petr Šimerka, který kabinet o rozpočtové opatření 27. července 2009 požádal, říká: „Jsem velmi rád, že se podařilo peníze najít, nelze dopustit, aby se znevýhodnění lidé ocitli na okraji společnosti. Kultura národa se pozná podle toho, jak se chová ke svým znevýhodněným.“

Finanční prostředky na sociální služby se získají v rámci rozpočtu MPSV, a to přesunem peněz ze státní sociální podpory. Více dotací na sociální služby tak nebude znamenat navýšení salda státního rozpočtu.

Rozpočet MPSV umožnil začátkem roku 2009 na podporu regionálních sociálních služeb vyčlenit pouze 80% částky roku 2008. Pro poskytovatele sociálních služeb to znamenalo, že by bez dalšího navýšení museli v letošním roce některé sociální služby významně omezit či dokonce přestat poskytovat. Díky opatření Rozpočtového výboru PSP ČR, kterému předcházelo vládní „ano“, bude možné dofinancovat sociální služby dalšími 800 miliony Kč a i nadále poskytovat klientům potřebné plnohodnotné služby.

Peníze se rozdělí v souladu se šetřením MPSV a podle požadavků krajů a obcí dohodnutých na nedávném jednání Komise pro sociální záležitosti Rady Asociace krajů České republiky, a to tak, že jednotlivé kraje dostanou alikvotní podíl z celkového objemu. Ten se stanovil na základě aktuálních potřeb na dofinancování služeb v dané oblasti a rovněž na základě komparace výše dotací vůči roku 2008. Ministerstvo práce a sociálních věcí poskytovatelům sociálních služeb finance poskytne formou navýšení dosavadních rozhodnutí o poskytnutí dotace. Prostředky budou uvolněny během října s tím, že v srpnu připraví kraje návrhy na přerozdělení peněz, které na začátku září projedná Dotační komise MPSV. Na sociální služby místního či regionálního charakteru tak v letošním roce bude po úpravě určeno celkem 6 558 258 tis. Kč.

Mgr. Štěpánka Filipová

vedoucí oddělení styků s veřejností
a tisková mluvčí

Ochrana osobní

ránit osobní údaje před možným zneužitím ukládá zák. č. 101/2000 Sb. v platném znění, samotný zák. č. 108/2006 Sb., o sociálních službách i Standardy kvality.

Kvalita ochrany osobních a citlivých údajů představuje lakmusový papírek reagující na úroveň demokracie a obecně míru respektování lidských a občanských práv v dané zemi. Mj. – právě tady vede (nebo by měl vést) hluboký příkop odlišující systém sociální péče v naší zemi, jak byl uplatňován do roku 2006, a zcela nový styl, založený zákonem 108/2006 Sb. Dovolím si úvahu, že mj. právě důsledná ochrana osobních údajů jako součást respektu k lidským a občanským právům a lidské důstojnosti všech, kteří vystupují v procesu poskytování sociálních služeb, představuje jednu z vůdčích myšlenek, které vedly k přijetí zákona o sociálních službách.

Mohlo by se zdát, že se zde těmito východisky zabývám nad míru nutnou k tomu, abychom byli schopni uvést Standardy kvality do praxe. Avšak právě pochopení těchto hlubších souvislostí realizačními týmy může vést nakonec k tomu, abychom proces, nastartovaný zákonem o sociálních službách a prakticky reprezentovaný Standardy kvality, dovedli ve svých organizacích do úspěšného konce.

Porozumíme-li těmto základním východiskům, přestane se nám jevit zákon a Standardy kvality a jejich požadavky jako něco, co nám komplikuje situaci, ale naopak jako zdroj inspirace, s jejíž pomocí můžeme organizaci pevně zakotvit v náročných podmínkách trhu v oblasti poskytování sociálních služeb – není žádným kacířstvím použít tohoto výrazu. Trh sám o sobě je výrazem svobodné volby a v tomto smyslu tak nepředstavuje

nic asociálního. I poskytování sociálních služeb se stává jedním ze segmentů trhu. Segmentem v řadě případů značně specifickým – zejména s ohledem na své adresáty a jejich možnosti. Poskytovatelé se dostávají do tržního prostředí, které je v tomto případě méně determinováno cenami, ale o to více kvalitou. Ten konkurenční tlak zvyšuje řada soukromých poskytovatelů sociálních služeb a v neposlední řadě i osoby fyzické, kterým zákon vytvořil prostor, aby se mohly i ony zapojit do sociální péče o své blízké a spoluobčany.

Asi by bylo dobré si uvědomit, že žádný z tzv. „tradičních“ poskytovatelů soc. služeb nemá svoji pozici jistou. Dosavadní, téměř monopolní postavení „tradičních“ poskytovatelů může být v nových podmínkách velmi snadno nahrazeno těmi, kteří právě tyto podmínky rychleji pochopili a přizpůsobili se jim.

Věřím, že z výše uvedeného vyplývá, jak klíčový význam má v systému sociálních služeb právě ochrana osobních údajů. Tu je třeba chápat širě než pouze jako ochranu osobních údajů klientů – uživatelů, ale samozřejmě všech osob, které se procesu poskytování sociálních služeb účastní. Tedy i pracovníků poskytovatele, ale i osob blízkých uživateli atd.

Jak již bylo zmíněno, základní rámec ochrany osobních údajů stanoví především zák. č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, a zákon 108/2006 Sb. se de facto k tomuto hlásí. Nezbytnost ochrany osobních údajů pak velmi důrazně akcentují právě Standardy kvality sociálních služeb. Je na samotném poskytovateli, aby v rámci svých vnitřních předpisů – a zejména své skutečné praxe – dokázal důslednou ochranu osobních údajů zajistit.

» Základní požadavky

Co vše by tato ochrana měla zabezpečit?

- 1) To, že veškeré údaje osobního (resp. citlivého) charakteru zůstanou důvěrné a přístupné pouze omezenému okruhu oprávněných (pověřených) osob
- 2) Že nakládání s osobními údaji a jejich evidence bude podléhat přísnému bezpečnostnímu režimu, který zajistí, aby těchto údajů nebylo možno zneužít a aby se nedostaly do rukou nepovolaných osob
- 3) Že veškeré osobní údaje, s nimiž pracujeme a které evidujeme, jsou zpracovávány s předchozím souhlasem těch, kterých se týkají
- 4) Že i rozsah zpracovávání, evidence a archivace osobních údajů nepřekračuje nezbytně nutnou míru danou podmínkami a charakterem naší činnosti a tím, co jsme povinni zpracovávat, evidovat a archivovat podle všeobecně platných právních předpisů
- 5) Že organizace eviduje osobní údaje pouze po nezbytně nutnou dobu – tak, jak je to dáno podmínkami a charakterem její činnosti a jejími povinnostmi, které jí ukládají obecně závazné právní předpisy, příp. zvláštní zákon
- 6) Že kromě osobních údajů zpracovávaných, evidovaných a archivovaných v písemné podobě je stejnou (přiměřenou) měrou zajištěna i ochrana osobních údajů v elek-

tronické podobě v informačním systému organizace (ve smyslu vyhl. č. 56/1999 Sb. a zák. č. 101/2000 Sb. v platném znění)

- 7) Aby s osobními a citlivými údaji přicházeli pracovníci organizace do kontaktu jen v té míře, jak je to nezbytné pro výkon jejich konkrétní činnosti
- 8) Aby pravidla (předpis) o ochraně osobních údajů byl v souladu jak s obecně závaznými právními předpisy, tak i s ostatními vnitřními pravidly a předpisy organizace
- 9) Zajištění kontroly dodržování pravidel o ochraně osobních údajů pracovníky uvnitř organizace
- 10) Aby i v případě, že z nějakého důvodu dojde ke zneužití osobních údajů uvnitř organizace, bylo možné dostatečně prokazatelně zjistit kde, kým, jakých a v jakém rozsahu ke zneužití osobních údajů došlo, aby tak bylo možno vyvodit konkrétní odpovědnost těch, kteří se takového činu dopustili

» Tvorba pravidel

Je samozřejmě věcí každého poskytovatele, jakou formou pravidla, zajišťující ochranu osobních údajů, zpracuje. Zpravidla se tak děje např. formou směrnic, které zavazují všechny pracovníky organizace. Nutno ale vzít v úvahu, že právě směrnice často nejsou určeny přímo veřejnosti. Je to klasická vnitřní norma. O tom,

že zajišťujeme ochranu osobních údajů klientů (a jakým způsobem), by však měli být také tito klienti a zájemci o službu informováni. Proto lze doporučit vytvoření takového materiálu, který by třeba i jen stručným, ale srozumitelným způsobem informoval o této skutečnosti uživatele. Chtěl bych též upozornit, že samozřejmě i uzavřená smlouva o poskytování sociálních služeb je dokumentem obsahujícím osobní údaje uživatele. Bez souhlasu uživatele s nakládáním s jeho osobními údaji tak také nelze smlouvu uzavřít. Tento souhlas může vyslovit uživatel přímo ve smlouvě. Jedno z jejích ustanovení (pojmově by náleželo např. do části „Zvláštních ustanovení“) právě jeho souhlas může obsahovat. Jiným možným způsobem je samostatně stojící prohlášení uživatele, že souhlasí s nakládáním a evidencí jeho osobních údajů poskytovatelem. Aspoň kopie takového jeho prohlášení by pak měla být také přílohou uzavřené smlouvy a originál by měl být součástí příslušného spisu.

Zvláštní kategorii materiálů obsahujících osobní údaje uživatelů pak představují ty, které komplexně mapují celý průběh vztahů mezi uživatelem a poskytovatelem, které bychom mohli také např. nazvat osobní složkou nebo osobním spisem uživatele. Součástí tohoto spisu by určitě měl být individuální plán, který obsahuje i podrobně vyjádřený osobní cíl uživatele, dále smlouva sjednaná s uživatelem, doporučení jeho registrujícího lékaře i případná zdravotní

ních údajů

dokumentace uživatele. Náleží sem samozřejmě i potvrzení o výši přiznaného příspěvku na péči, potvrzení o výši důchodu, pokud je uživatel předložil, a též i případná dohoda o přistoupení k závazku podle § 533 OZ, byla-li sjednána. Patří sem i další dokumenty, které se uživatele přímo týkají, např. rozhodnutí soudu o omezení nebo zbavení způsobilosti k právním úkonům a usnesení soudu o ustanovení opatrovníka.

Poskytovatel by měl již ve svých vnitřních předpisech jasně stanovit, kdo je oprávněn do této složky nahlížet (a v jakém rozsahu). Měli bychom dbát na to, aby se s komplexní složkou uživatele a celou škálou osobních nebo citlivých údajů v ní obsažených mohli seznamovat pouze ti pracovníci organizace, kteří tyto údaje ke své práci nezbytně potřebují.

Pozn.: Obecně platí, že uživatel má vždy možnost nahlížet do dokumentace, kterou o něm poskytovatel vede. V některých případech, konkrétně např. v případě rozhodnutí soudu o omezení nebo zbavení způsobilosti uživatele k právním úkonům, vysloví přímo soud závěr, že není žádoucí, aby byla tato osoba seznamována s odůvodněním takového rozhodnutí. V tom případě je třeba zajistit, aby uživatel při nahlížení do své dokumentace byl seznámen nanejvýš s výrokovou částí rozsudku.

Osobní a citlivé údaje uživatelů bychom měli zlikvidovat způsobem vylučujícím jejich zneužití okamžitě, jakmile pominou důvody pro jejich evidenci. Zde je třeba upozornit, že tomu tak nemusí být vždy okamžitě potom, kdy uživatel přestane být klientem poskytovatele (totéž se týká samozřejmě i pracovníků organizace a i dalších osob, jejichž osobní údaje organizace eviduje). Řada osobních údajů musí být poskytovatelem archivována po předepsanou dobu. Které údaje a materiály je organizace povinna archivovat a jak dlouho, určuje zák. č. 499/2004 Sb. (o archivnictví a spisové službě) v platném znění a další platné právní předpisy, zejména zák. č. 343/1992 Sb.

Je nezbytné, aby vnitřní pravidla poskytovatele tuto povinnost reflektovala a nebyla tak v rozporu s výše uvedenými právními normami. Doporučuji proto důsledně sledovat, zda vnitřní pravidla jsou v souladu s ostatními, všeobecně platnými právními předpisy – a to i průběžně, tak, aby vždy korespondovala s aktuálním stavem.

Může se přihodit, že organizace v průběhu času mění svoji vnitřní strukturu. Tady bychom opět měli dbát na to, aby se případné změny odrazily i v pravidlech o nakládání s osobními údaji, je-li

to nutné. Zpravidla totiž bývají v těchto pravidlech konkrétně vyjmenována pracoviště (úseky, odbory, oddělení apod.), která jsou oprávněna přicházet do styku s osobními údaji. V tomto smyslu bychom tedy měli sledovat, zda vnitřní pravidla s takovými případnými změnami korespondují.

Vnitřní pravidla by měla také obsahovat srozumitelnou definici – vymezení pojmů – co se rozumí výrazem osobní údaje a citlivé údaje. Na tuto otázku stanoví definici právě zák. č. 101/2000 Sb. v platném znění.

Pozn.: Osobním údajem je jakákoli informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Ten se považuje za určený nebo určitelný, jestliže jej lze přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. Citlivým údajem je osobní údaj vypovídající o národnostním, rasovém nebo etnickém původu, politických postojích, členství v odborových organizacích, náboženství a filozofickém přesvědčení, odsouzení za trestný čin, zdravotním stavu a sexuálním životě subjektu údajů a jakýkoli biometrický nebo genetický údaj.

Z vnitřních pravidel by mělo jasně vyplývat, kde jsou materiály obsahující osobní údaje ukládány, jak jsou zajištěny před zneužitím a jak je evidováno, kdo je má právě v držení.

Významnou součástí pravidel je samozřejmě uložená povinnost mlčenlivosti těm pracovníkům organizace, kteří s osobními údaji přicházejí pracovně do styku.

Konečně bych chtěl zmínit, že úprava toho, jak je nakládáno s osobními údaji uživatelů v rámci organizace, je jednou z nejdůležitějších součástí vnitřních pravidel požadovaných Standardem kvality č. 2 – tedy takových, která mají předcházet situacím, v nichž by při poskytování sociálních služeb mohlo dojít k porušení základních lidských práv a svobod občanů a dále pravidel, v nichž se vymezuje situace, kdy by mohlo dojít ke střetu zájmů, a řešení takových situací.

Lze jen doporučit, aby právě pravidla zajišťující ochranu osobních údajů byla součástí širšího pojatého materiálu, kterým poskytovatel upravuje celou tuto relativně obsáhlou skupinu pravidel požadovaných Standardy kvality. Poskytovatel je také povinen zabezpečit, aby s těmito vnitřními pravidly byli prokazatelně seznámeni všichni pracovníci organizace, aby je znali a řídili se jimi.

JUDr. Pavel Čámský

JUDr. Pavel Čámský

Právě důsledná ochrana osobních údajů jako součást respektu k lidským a občanským právům a lidské důstojnosti všech, kteří vystupují v procesu poskytování sociálních služeb, představuje jednu z vůdčích myšlenek, které vedly k přijetí zákona o sociálních službách.

Léčebné pomůcky v rehabilitaci po cévní mozkové příhodě

30 000 lidí! To není jen počet obyvatel menšího města. Toto číslo také ukazuje přibližný počet lidí, které každým rokem postihne cévní mozková příhoda. Následky tohoto postižení nejsou vůbec příznivé a mozková mrtvice se tak stává nejčastější příčinou dlouhodobé invalidity.

Tři měsíce po akutním výskytu mrtvice zůstává jedna čtvrtina všech pacientů upoutána na invalidní vozík, dvě třetiny všech pacientů chodí tak pomalu, že nestihnou přejít vozovku, zatímco mají na semaforu zelenou a po pár set metrech si musí odpočinout. Asi jedna třetina pacientů si stěžuje na úplnou ztrátu funkce paže a v dalších 50 % případů je značně zhoršena obratnost v každodenních činnostech. Cílem rehabilitačních metod je opětovné začlenění postiženého do jeho profesního života a sociálního prostředí. Za posledních pár let se značně zlepšily rehabilitační metody po mrtvici. Interdisciplinární časná rehabilitace a intenzivní časná terapie se osvědčily ve zlepšení poměru úmrtnosti a výsledků následné rehabilitace. Léčebné pomůcky hrají důležitou roli ve vývoji stále úspěšnějších metod rehabilitace. Již nejsou omezeny pouze na kompenzaci ztráty funkce, ale zároveň pomáhají terapeutům v podpoře učení motoriky. Pro časnou mobilizaci je určen optimálně přizpůsobený vozík, se kterým se může pacient pohybovat bez opatrovatele. Jak bude probíhat rehabilitace a jaké se pro její průběh použijí pomůcky, záleží většinou na rehabilitačním lékaři, který má pacienta v péči. Inteligentní ortotické pomůcky bohužel nebývají standardem, a to i přes to, že významně zvyšují úspěch celé rehabilitace. Silné bolesti ramene a rozvoj flekční kontraktury zápěstí značně znesnadňují rehabilitaci paže a motorických funkcí ruky. Funkční ramenní ortéza udržuje postiženou horní končetinu ve správné poloze a omezuje tak dislokaci ramene. Díky tomuto zajištění postižené končetiny se snižuje bolest a sekundárně se zlepšuje i stabilita chůze.

Účelem používání kolenních ortéz v rehabilitaci po mrtvici je prevence hyperextenze kolena, která postupně vzniká na paretické končetině následkem tréninku chůze. Bez ortézy musí terapeut v průběhu tréninku chůze podepírat koleno pacienta, což často vyžaduje i pomoc druhého terapeuta.

Ochrnutí svalů zvedající chodidlo je velice častým následkem mozkové mrtvice. Dynamické bérce ortézy zvedající chodidlo představují klíčovou část v náviku chůze. Zvedáním chodidla ve švihové fázi chůze kompenzují ochrnuté svalstvo bérce a umožňují tak téměř přirozený obraz chůze se značně sníženým rizikem zakopnutí a následného pádu. Vedení chodidla ortézou navíc zamezuje nášlapu na špičku, při kterém může dojít ke zkroucení nohy a následnému poškození vazů v kotníku. Karbonový materiál ortézy navíc významně snižuje energetický výdej při chůzi. Pacient se tak cítí bezpečněji, stabilněji a méně vyčerpan, což ho motivuje ke zvyšování pohybové aktivity.

Velice nás těší, že rehabilitace po cévní mozkové příhodě zaznamenává stále lepší výsledky.

Bc. Vladislav Marek
fyzioterapeut
marek@ottobock.cz

Foto: archiv Otto Bock ČR s. r. o.

Názory, ohlasy, komentáře...

Sponzor, nebo dárce?

Připomínka k formulacím z minulé Právní poradny (Sociální služby, červenec 2009)

Vážený pane dr. Čámský,
od roku 2002, kdy vyšel zákon č. 138/2002 Sb., jsme slovo „sponzorování“ začali užívat výhradně ve smyslu § 1, odstavce 3 citovaného zákona. Přestali jsme užívat označení „sponzor“ a naučili se užívat slovo „dárce“, nebo „mecenáš“ v tom případě, kdy uzavíráme smlouvu darovací. Pochopitelně pokud uzavíráme smlouvu o reklamě, tam označení „sponzor“ patří. Nakonec rozdíl mezi sponzorováním a darováním je i v možnosti odpisu daru z daňového základu dárce, či uznání reklamy v nákladech sponzora. Z toho důvodu považujeme Vaše slovní spojení „sponzorský dar“ na straně 28 časopisu Sociální služby 4/2009 za nesprávné.

S pozdravem **JUDr. Josef J. Veselý, předseda správní rady HANDICAP LYCEA Praha o.s.**

Odpověď JUDr. Čámského:

Vážený pane doktore,
děkuji za Vaše upozornění na poněkud nešťastnou formulaci v mé odpovědi na dotaz uveřejněný v časopise Sociální služby 4/2009. Máte samozřejmě pravdu, že není terminologicky správné označovat dary a příspěvky fyzických nebo právnických osob, jejichž poskytnutí nesměřuje k podpoře výroby nebo prodeje zboží, poskytování služeb nebo jiných jejich výkonů, za „sponzorské dary“. Má odpověď se skutečně zabývala peněžitými dary od fyzických a právnických

osob příspěvkovým organizacím (ve smyslu § 28 zák. č. 250/2000 Sb.), které nelze považovat za sponzorské dary ve smyslu § 1 odst. 3 zák. č. 138/2002 Sb., ale o dary, upravované v § 628 a násl. Občanského zákoníku, jak ostatně i dále ve své odpovědi uvádím.

Termín „sponzorský dar“ je v tomto případě skutečně nevhodný, protože jeho účelem není podpora prodeje zboží, služeb nebo výkonů dárce, ale podpora činnosti obdarovaného (zjednodušeně řečeno). Bohužel – v praxi poskytovatelů sociálních služeb jsou dary fyzických

a právnických osob, směřující k podpoře činnosti obdarovaných poskytovatelů vcelku běžné (ale skutečně terminologicky nepřesné) označovány za sponzorské, jakkoli tu samozřejmě jde o darování, upravované OZ. Tak se tato nepřesnost vloudila i do mé odpovědi, která ovšem jinak skutečně odkazuje na občanskoprávní úpravu darovací smlouvy v § 628-630 OZ.

Mrzí mne, že k této terminologické nepřesnosti došlo, a i přesto, že tím jinak nebyl smysl mé odpovědi dotčen, se za ni omlouvám a věřím, že na příště se již něco podobného nebude opakovat. Rád bych ocenil Vaši pozornost a pohotovost v reakci na tento případ. Jakkoli není pochopitelně příliš potěšující konfrontace s vlastní chybou, je Vaše reakce dokladem fungování „zpětné vazby“, která je i jedním z cílů časopisu Sociální služby a alespoň v tomto smyslu je potěšující.

Ještě jednou Vám děkuji za upozornění, které je pro mne i impulsem k co nejpečlivější kontrole vlastních příspěvků v časopise, a zůstávám s přátelským pozdravem. **JUDr. Pavel Čámský**

Příspěvky uveřejněné v této rubrice se nemusejí shodovat s názorem redakce. Redakce si vyhrazuje právo na redakční úpravu a krácení příspěvků bez vědomí autorů i na případné odmítnutí urážlivých či jinak nevhodných příspěvků.

Střípky z domova

Májové koulení

Heřmanův Městec – 21. května v 9 ho-din jsme v zámeckém parku odstartovali již VI. ročník soutěže o putovní pohár v pétanque – Májové koulení, který jsme pořádali pod záštitou APSS ČR. Sportovního zápolení se zúčastnilo 8 organizací.

Na čtyřech stanovištích se pod dohledem rozhodčích vystřídalo celkem 13 družstev, většinou po 4 hráčích. Všichni byli zvědaví, komu se podaří získat putovní pohár. Až do úplného závěru to bylo napínavé. Velmi oceňujeme ohromnou vůli soutěžících, kteří pilně trénovali mnoho týdnů dopředu a svou účast na soutěži brali vážně. Po napínavém boji jsme se dočkali těchto výsledků finále: 1. místo Domov Svojsice (okr. Kolín) – BROUČCI, 2. místo DS Heřmanův Městec (okr. Chrudim) – zřizovatel Hl. m. Praha – LABUTĚ a 3. místo DS Chodov (Praha) – DELFÍNI 2. Pro doplnění kalorií připravili organizátoři bohaté občerstvení, které se podávalo venku, v sluncem prozářené oáze. Nesměl chybět kulturní program. Ten letos proběhl v duchu Prodané nevěsty a odpoledního posezení s hudbou.

Všem zúčastněným sportovcům, organizátorům, sponzorům, fanouškům a hercům mnohokrát děkujeme a za rok v Heřmanově Městci „au revoir“, na shledanou!

Bc. Klára Čížková

sociální úsek, DS Heřmanův Městec

Splněná přání

Dřevěnice – Naše družstvo se také letos zúčastnilo tradičního turnaje v přehazované v Dřevěnicích. Sestavu tvořilo sedm uživatelů a dvoučlenný doprovod v rolích trenérů.

Počasí v den příjezdu nedávalo příliš nadějí na hladký průběh turnaje, naštěstí se ale od sobotního rána umoudřilo. Systém turnaje doznal od minulého ročníku podstatnou změnu. Místo jedné skupiny byly letos rozlosovány skupiny dvě po čtyřech týmech. Ve skupinách tak hrál každý s každým a poté vítězové skupin hráli finále, druzí o třetí místo atd. První zápas nás čekal proti nezkušenému mužstvu SK Hurá Praha. Naši jasně dominovali a zápas spíše posloužil jako dobrý trénink. Ve druhém zápase nás soupeř SK Athletic Kvasiny potrápil

I. ročník kácení máje

Šumperk – Návrat ke společným tradicím, tak by se jednoduše dala nazvat myšlenka kácení májového stromu, se kterou jsme se rozhodli rozšířit plejádu společenských akcí pořádaných v Domově důchodců Šumperk. Myšlenka spolupráce uživatelů a pracovníků domova se stala mottem, které zaštitilo veškeré snažení. Společně jsme májku zdobili, stavěli a nakonec i káceli. Zápal pro společnou věc šel tak daleko, že dokonce i v nočních hodinách někteří z nás májový strom dobrovolně hlídali tak, aby jej nějaký ten cizí nepřející škaroohlíd neskácel.

To jediné, co s námi odmítlo táhnout za jeden provaz, bylo nevyzpytatelné počasí. To nás začalo popohánět zrovna ve chvíli, kdy vrcholilo zábavné vystoupení obyvatel a zaměstnanců představující nedařící se kácení májky. Lidé hlasitě povzbuzovali, smáli se a zpívali, to vše za doprovodu podmanivě veselé hudby dua Petra

Olympijské hry a hudební festival

Osek – V sobotu 30. května nemohli uživatelé Domova pro osoby se zdravotním postižením ani dospát. Dopoledne se totiž konaly již tradiční olympijské hry pořádané ve spolupráci s agenturou Full Production, s.r.o. z Prahy. V areálu zámeckého parku bylo postaveno velké pódium, na kterém pořadatel v 9 hodin hry zahájil. Za zvuku fanfár byl slavnostně zapálen olympijský oheň. Dopoledne pokračovalo zábavnými soutěžemi. Soutěžilo osm týmů, z nichž dva týmy byly složeny z pozvaných hostů. Přijeli uživatelé z DOZP Zběšičky a dívky z Domova Petra Mačkov. Pořadatelé s vysílačkami vodili družstva plynule od jednoho stanoviště k druhému. Náladu nikomu nezkazily ani četné mraky na obloze. Pršet začalo až těsně před obědem, ale to se všichni chystali do jídelny na řízky, které už dlouho voněly z hlavní budovy. Odpoledne byli všichni ještě napjatější. Začínal první ročník hudebního festivalu, který byl přístupný i široké veřejnosti. Na plakátech se objevila jména známých zpěváků a skupin. Vy-

žijí více. Přesto jsme vyhráli, když dominovali především naši smečari Jirka s Vítou. Do třetice se nám už zvítězit nepodařilo. Stejně jako loni, tak i letos jsme zůstali na štítě SK Světáci Tloskov. Byli jsme tak „odsouzení“ k zápasu o třetí místo, který na nás čekal v neděli

a Vaška. Ve finále, již za občasného poprchávání, byl Mat a Pat vystřídán údržbářem Mirkem, který za hlasitého ryku početného davu přihlížejících májový strom již doopravdy skácel. Tečkou za povedenou májovou estrádou bylo výborné posezení ve společných prostorách, kde se všichni dosyta najedli a napili.

Lepší vizitkou povedené akce nemohlo být nic jiného než slova jedné zúčastněné: „Hudba byla veselá, žebírka masná a libová, májka poctivě skácená“.

Vedení domova

stoupil Michael Foret, skupina Kapitán Nemo, Prowizorium, O. N. B., Lucie revival a místní hudební skupina Osečanka. Pauzy vyplnily ukázky výcviku psů, práce armády a možností hasičské techniky.

Spontánnost obyvatelů DOZP se přenesla i na ostatní. Tančilo se a zpívalo až do pozdního večera. Navzdory častým přeháňkám se všichni dobře bavili a při odjezdu si slíbili, že se sejdou opět za rok. Počasí nám nepřálo, však „slunce v duši“ zahrálo.

Mgr. Jiřina Salátová

vedoucí vychovatelka DOZP Osek

dopoledne. Tíhu boje o medaile si naši borci snažili nepřipouštět, přesto první set těsně prohráli s SK Pážata Mladá Boleslav. Naštěstí ve druhém setu dokázali srovnat krok, když smečari kvalitně podpořili zbývajících hráčů v poli. Ve třetím setu už soupeř tahal za kratší konec provázku a naši reprezentanti nezadržitelně směřovali za svou první medailí.

Kulturní program byl opět hezky připraven. Na všechny zúčastněné čekalo opékání párků, diskotéka, tanečnice s hadem a přelet vojenských letadel. Byli jsme proto rádi, že jsme se mohli zúčastnit tak velké akce a již teď se těšíme na příští ročník.

Bc. Jiří Kubiczek

vychovatel, SANTÉ, Haviřov-Podlesí
(redakčně kráceno)

Střípky z domova

Jak jsme dobývali Prahu

Praha, Haviřov – Ráno o půl šesté píšťalka výpraviho dala jasný signál a kola vlaku se dala do pohybu směr Praha. Čtyři překrásné dny v Praze jsme prošli a prokoukali za akurátního tepla a slunka. Spousta překrásných fotek mluví za vše.

Pražský hrad, chrám sv. Víta, polední střídání stráží Pražského hradu, pěší procházka Královskou cestou z Hradu přes opravující se Karlův most až na Staroměstské náměstí. Překrásný starobylý orloj, posléze centrum Staré Prahy viděné z výšky Staroměstské radnice. Dokonce jsme viděli figury orloje zevnitř věže. Celou Prahu z ještě větší, vyšší budovy Žižkovské věže jsme viděli při nádherné dopolední akci. V její restauraci, pořád ještě vysoko nad zemí, jsme si dali kafe a pak zpět do centra Prahy. Na Havlově tržnici jsme nakoupili dárky. Krásně osvětlené Staroměstské náměstí a přilehlé uličky na nás dýchly svou tajuplnou nádhrou v noci. Kultury jsme užili na výstavě dřevěných soch, maleb a plastik manželů Bílkových a na večerní akci – nádherné Křížkově fontáně. Verdi nás uchvátil barevnými tóny tančícími kolem vody. Byla to nádherná akce. Moc děkujeme sponzorům.

Bc. Zdeněk Krejza a Pavlína Sztefková
vychovatelé, SANTÉ Haviřov

M.A. S. H. 4077

Radarka – Začátkem června jsme strávili nádherných jedenáct dní plných napětí a zábavy ve sportovním rekreačním zařízení Radarka. Letošního tábora s tématem M.A. S. H. 4077 se zúčastnily čtyři ústavy – Jinošov, Těchobuz, Zboží a Šebetov. Pro klienty byl připraven každodenní program, na němž se podíleli zástupci jednotlivých ústavů a hlavně majitelé Radarky. Velkou novinou bylo vaření v polní kuchyni, čehož se zpočátku všichni dost obávali. Ale kuchař, jehož jsme si přivezli s sebou, dokázal uspokojit náš apetit na výbornou! Úspěchy slavili i klienti, kteří se k panu kuchaři připojili jako pomocníci „kuchtičky“ a stali se jeho třetí rukou. Hned první den nás všichni táborníci překvapili svými znalostmi. Po ranní rozsvítky se z ampliónu ozvalo známé: „POZOR HLÁŠENÍ...“, které klientům oznamovalo program

Pozdrav ze Slovenska

Nemecká – DD a DSS HRON Dubová poskytuje sociální služby celoročnou formou pobytu pre seniorov a občanov s fyzickými a zmyslovými poruchami od roku 2001. Sme zariadenie, zriadené Banskobystrickým samosprávnym krajom ako jeho rozpočtová organizácia s vlastnou právnou subjektivitou. Kapacita zariadenia je 50 obyvateľov, z toho 12 v DSS a 38 v DD, o ktorých sa stará 23 zamestnancov.

Budova zariadenia je trojpodlažná, bezbariérová, izby obyvateľov sú jednoposteľové s vlastným sociálnym zariadením a signalizačným zariadením pre privolanie pomoci. Vychádzame z potrieb našich klientov a aktivity zameriavame hlavne na rozvoj telesných, psychických a sociálnych zručností. Každý deň začíname rozsvítkou a rozhlasovou reláciou zameranou na aktuálny deň. Potom už nasleduje každý deň niečo iné: tance na stoličkách, cvičenie na fit loptách, relaxačné cvičenia, tréning pamäte, čitateľský krúžok, krúžok šikovných rúk, rôz-

ne besedy a kultúrne vystúpenia. Každoročne organizujeme Jánsky ples seniorov a Športový deň seniorov. V roku 2008 sme ako jedno z prvých zariadení získali certifikát, ktorý potvrdzuje, že máme zavedený a udržiavaný manažérsky systém kvality zodpovedajúci požiadavkám medzinárodnej normy STN EN ISO 9001 : 2001.

Ak sme vás zaujali a chcete sa o nás dozvedieť viac, prípadne nadviazať priateľskú spoluprácu, budeme sa tešiť.

Ing. Šurábová Margita, riaditeľka
e-mail: hron@ddhron.sk, www.ddhron.sk
(redakčne kráceno)

Sportovní den

Kunovice – Ve středu 10. 6. 2009 pořádalo DZP, DS - Kunovice Cihlářská sportovní hry. Tradiční, tentokrát již VIII. sportovní den s bohatým programem, uspořádali naši zaměstnanci pro uživatele ze šesti domovů v areálu Sokolského hřiště v Kunovicích. Tento „mokrý“ sportovní den, kterého se zúčastnilo dvě stě handicapovaných sportovců a jejich fandů, byl náročný. Mraky zakryly sluníčko, spustily dešť, ale natěšené atlety to nezaskočilo. Skákali, běhali, házeli míčkem na cíl, běhali ve dvojicích s vozíkáři, soutěžili ve družstvech mezi kapkami deště celé dopoledne. Za tyto výkony je odměnilo sluníčko kolem poledních hodin malým úsměvem. Ten se našim sportovcům náramně hodil k diskotéce a závěrečnému kulturnímu programu, o který se nám posta-

rala paní Mgr. Strašáková a její malé tanečnice. Potěšili nás i pejsci z canisterapie pana Milana Doktora a jeho manželky Jany. Všem velmi děkujeme. Sluníčko v podobě medaile si odnášeli i ti nejlepší sportovci a vítězové, sladká odměna byla přichystána pro všechny zúčastněné sportovce i nesportovce. Za pomoc děkujeme hlavně všem sponzorům, jejich štědrost nám pomohla uskutečnit náš sportovní den.

dne. Shromáždili jsme se „u stolu“, kde všichni absolvovali přednášku o první pomoci. V odpoledních hodinách měl každý možnost vyzkoušet na jednotlivých stanovištích, co se ráno dozvěděl a naučil. V průběhu dalších dní jsme bojovali v týmech jako v pravé korejské válce, plnili úkoly při šipkované, zašivali rány, převlékali se do operačních obleků, odpočinuli si při canisterapii a za deště jsme zhlédli i pár DVD. Uprostřed týdne nás potěšily návštěvou

naše kamarádky ze Šebetova, pro které jsme připravili diskotéku. Chlapi uvítali děvčata jako správní vojáci salutováním v uniformách. Nezapomenutelné zážitky nám připravili majitelé Radarky. Díky nim jsme si zastríleli z luku, vzduchovky, vyrobili draky, svezli se koňským spřežením, zatančily nám mažoretky, projeli jsme se na koloběžkách, čtyřkolkách a ve vojenském jeepu a také jsme zdolali kus přehradu na raftech.

Co dodat? Zůstalo plno zážitků, fotografií a vzpomínek. Těší nás, co všechno a s jakým nasazením zvládneme! Tímto děkujeme Asociaci poskytovatelů sociálních služeb ČR za finanční příspěvek, díky němuž jsme mohli zajistit věčné dary pro klienty.

Michaela Höcklová
vedoucí pracovník soc. péče ÚSP Jinošov
(redakčně kráceno)

Střípky z domova

Sportovní hry

Šumperk – Rok se s rokem sešel a v Domově duchodců Šumperk 23. června proběhly již 7. sportovní hry. Sportovní hry, které jsou šíří svého programu i počtem zúčastněných bezesporu největší událostí konající se na půdě tohoto zařízení. Sama čísla mluví za sebe. Přes 200 přítomných, 3 spřátelené domovy duchodců, 24 soutěžících tříčlenných týmů, 10 nesnadných disciplín, 5 soutěžních kategorií. K tomu připočítejte nezvaného hosta v podobě uplakaného počasí a máte tu organizační oříšek tvrdší než z pohádky O Popelce. Rozlousknout nám jej pomohli jednak chlapci a dívky ze Střední zdravotnické školy Šumperk, pěvecké duo Petra a Vaška a v neposlední řadě i cvičení čtyřnozí přátelé z kynologického spolku, kteří předvedli, že pes je nejen nejlepším přítelem, ale když je potřeba, tak i skvělým pomocníkem člověka. Všichni soutěžící i přes své handicap dokázali, že heslo „Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se“, platí v každém věku.

Vedení domova

Turnaj v kuželkách a pétanque

Tábor – Dne 19. června 2009 proběhl pod záštitou APSS ČR na zahradě G centra V. ročník Turnaje v kuželkách a pétanque. Do turnaje se zapojilo 16 týmů jihočeských domovů pro seniory a ostatních zařízení sociální péče se 73 soutěžícími. G centrum Tábor zastupovaly dva týmy – jeden pro kuželky, jeden pro pétanque. Celkem se akce zúčastnilo asi 160 osob. Všechny soutěžící i diváky přivítala místostarostka města Tábor Mgr. Zuzana Pečmanová a ředitelka G centra Tábor PhDr. Jaroslava Kotalíková. Celým programem účastníky provázela živá hudba – DUO Eskalona, součástí programu bylo i vystoupení pěveckého souboru G centra Tábor pod vedením paní Aleny Petrychové. Pro všechny bylo zajištěno občerstvení – grilované uzeniny, pivo, káva, čaj, koláče.

Mgr. Alena Kubíková

vedoucí Střediska sociálních služeb, G-centrum

Sportovní hry

Tuchořice – Ve dnech 23. - 25. 6. 2009 se opět konaly v ÚSP Tuchořice již tradiční sportovní hry. Oficiální zahájení proběhlo v úterý ve 14:30, kdy slavnostně nastoupilo všech 16 zúčastněných družstev. Po proslovu pana ředitele Pavla Dvorského slavnostně hry zahájil starosta obce Tuchořice pan Ladislav Kubiska. V kulturním programu vystoupily děti z MŠ Alergo Žatec. Svůj kulturní program představili i zaměstnanci a klienti ústavu. Vzhledem k nepříznivému počasí jsme byli nuceni zrušit hodinový štafetový běh. Následující den proběhl bez komplikací, protože počasí se celkem umoudřilo. Od 9:00 do 15:00 proběhla sportovní a tedy hlavní část her. Od 15:00 se představila kapela Křešičanka tvořená klienty ÚSP Křešice. Od 16:30 proběhl kulturní program „Vážná kulturní chvíle nevážně“, kde zaměstnanci spolu s klienty představili známá díla vážné hudby, opery a baletu. Večer následovala diskotéka, na které vystoupil kouzelník Magistr Kelly a Tuchaolky. Ve čtvrtek vystoupily děti ZŠ Tuchořice a pokračovalo vyhlášení vítězů. Na třetím místě skončilo družstvo z Loun, druhé místo obsadily Vejprty „KAVKAZ“ a první místo obhájili loňští vítě-

zové, Tuchořice "A". V letošním roce byla ještě jedna novinka. Ředitel ústavu předal ceny šesti nejlepším jednotlivcům.

V rámci sportovních her proběhlo také slavnostní otevření místnosti muzikoterapie. Projekt byl financován prostřednictvím nadačního příspěvku Fond T-Mobile. Díky tomuto projektu můžeme v našem zařízení rozšířit nabídku služeb o tuto velice přínosnou terapii. Slavnostního otevření se zúčastnili: Pavol Dvorský, ředitel ÚSP Tuchořice, Lenka Miláková, ředitelka centra sociálních služeb Kadaň, Jiří Šimůnek, ředitel ÚSP Janov a starosta obce Tuchořice Ladislav Kubiska.

Mgr. Martin Nuhlíček, DiS

vedoucí oddělení ZVP, ÚSP Tuchořice

45. narozeniny Domova Na Pustaji

Křešice – 18. června 2009 byl pro všechny klienty, zaměstnance a pozvané hosty dnem oslav významného výročí – 45 let od založení Domova Na Pustaji v Křešicích. Akce se konala pod záštitou radní Ústeckého kraje pí Jany Ryšánkové, byla spolufinancována APSS ČR a na pozvání organizátorů – vedení DNP Křešice – se dostavilo na 250 účastníků z řad oslavenců – klientů DNP, ale i jejich přátel z dalších zařízení CSP a z Domova Sluneční dvůr z Jestřebí, hostů, bývalých zaměstnanců, rodinných příslušníků, opatrovníků a dalších přátel DNP. Poděkování patří i řadě sponzorů, s jejichž pomocí byla tato akce též pořádána. Slavnostní ráz umocnilo vystoupení žesťového kvintetu Ústřední hudby Armády ČR, atraktivnost pak prohlídka vojenského vrtulníku a možnost projet se na jezdeckých koních. Nezapomenutelným zážitkem pro všechny přítomné jistě bude i vystoupení pana Vladimíra Hrona, u něhož jsme pro naše klienty také našli vzácné pochopení. Stejně tak i taneční diskotéka pana Petra Vrány a obětavá pomoc studentek SPgŠ Litoměřice a Integrované střední školy hotelnictví a turismu z Litoměřic. A jelikož DŮM představuje jeden z výrazných symbolů domova, předala pí Ryšánková osmi našim klientům, kteří ještě jako mladí chlapci v květnu 1964 do našeho zařízení nastoupili a toto je jim po celých těch 45 let skutečným domovem, i takovýto dům. I když byl jen z perníku, věřím, že se jim líbil a možná i chutnal. Ale ani ostatní klienti nepřišli s dárky zkrátka. Pro každého byl připraven porcelánový hrníček na kávu s emblémem 45. výročí založení DNP a jeho vlastním portrétem. Svým programem gratulovala Křešičanka – Pustajka, děvčata z Domova Sluneční dvůr Jestřebí, kamarádi z Diagnostického ÚSP Čížkovic s country tancem a přátelé, vlastně přítelkyně z DSP Skalce s ukázkou břišních tanců. Závěr pak tvořila další ze slavnostních fanfár Ústřední hudby AČR a taneční diskotéka.

Dr. Oldřich Körber, vedoucí domova DNP Křešice
(redakčně kráceno)

Kuchyně v DNP Křešice – „včera“ a dnes

Nové MoliCare Mobile: pohodlné jako nikdy předtím

Natahovací kalhotky pro mobilní
pacienty se střední a těžkou inkontinencí

Dokonale sedí

Přizpůsobí se každému
a neomezují
v pohybu.

NOVÉ

Pohodlné a prodyšné

Díky novému
jemnému materiálu.

Extra savé

Spolehlivá ochrana
díky třivrstvému
savému jádru.

Neutralizují zápach

Díky aktivním molekulám
působícím proti zápachu.

Nabídněte **inovované MoliCare Mobile** svým pacientům! MoliCare Mobile jsou vhodné pro ženy i pro muže, jak na den, tak na noc, a díky širokému výběru velikostí se dokonale přizpůsobí každému pacientovi. Zavolejte a objednejte si vzorky ještě dnes!

Velikosti a varianty:

MoliCare Mobile Light: M, L

MoliCare Mobile Extra: XS, S, M, L, XL

MoliCare Mobile Super: S, M, L

MoliCare Mobile®

Pro více informací a **VZORKY ZDARMA**
volejte na bezplatnou infolinku 800 100 333
nebo navštivte www.hartmann.cz